

ภาคพนวก

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ชุดข้อความภาษาไทยขนาด 4 กิโลเมตรที่

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
1	สังข์ทong	<p>ก้าลปังก่อน มีพระเจ้าพรหมทัต(ท้าวยศวินล) ครองเมืองพรหมนคร(เมืองยศวินล)พระเจ้าพรหมทัตมีแม่ส่ององค์ แม่สีฝ่ายขวา ชื่อพระนางจันทรเทวี (นางจันเทวี) แม่สีฝ่ายซ้ายชื่อพระนางสุวรรณจันปากะ (นางจันทา) พระเจ้าพรหมทัตโปรดมแม่สีฝ่ายซ้ายมาก ต่อมามาเนสีทั้งสองทรงครรภ์ โหรทำนายว่าบุตรของมแม่สีฝ่ายขวาเป็นชาย ส่วนแม่สีฝ่ายซ้ายเป็นหญิง พระนางสุวรรณจันปากะรู้สึกเสียใจที่จะได้ชิดาแทนจะเป็นโ/orส และเกรงว่าพระนางจันทรเทวีจะได้ดีกว่า จึงใส่ร้ายพระนางจันทรเทวีจนพระเจ้าพรหมทัตทรงเชื่อขับไล่พระนางจันทรเทวีออกจากพระราชวัง พระนางจันทรเทวีเดินทางด้วยความยากลำบาก เมื่อถึงชายป่านอกเมือง ยาตราสองคนลงสารจีกชวนให้พกอยู่ด้วย</p> <p>โ/orสในครรภ์ของพระนางจันทรเทวีเห็นความยากลำบากของพระมารดาจึงแปลงกายเป็นหอยสังข์เพื่อไม่ให้พระมารดาต้องลำบากเลี้ยงดู เมื่อครบกำหนดคลอด พระนางจันทรเทวีก็คลอดโ/orสออกมาเป็นหอยสังข์ ซึ่งพระนางกีรติโ/or เลี้ยงดูเหมือนลูกมนุษย์วันหนึ่งพระนางจันทรเทวีออกจากบ้านไปช่วยตายายเก็บผักหักพื้น ลูกน้อยในหอยสังข์ก็ออกจากรูปหอยสังข์ช่วยปัดความบ้านเรือน และหุงหาอาหาร ไว พอเสร็จก็กลับเข้าไปในรูปหอยสังข์ตามเดิม พระนางจันทรเทวีเมื่อกลับมาก็แปลงใจว่าโ/orมาช่วยทำงาน และเมื่อначنانทรเทวีออกจากบ้านไป ลูกน้อยในหอยสังข์ก็จะอกมาทำงานบ้านให้เรียบร้อยทุกครั้ง พระนางจันทรเทวียกรูปหอยสังข์ไว้เป็นโ/or วันหนึ่งจึงทำทีออกจากบ้านไปป่า เช่นเคย แต่แล้วก็ยังกลับมาที่บ้าน โ/orสในหอยสังข์ก็อกมาทำงานบ้านพระนางจันทรเทวีเห็นโ/orสเป็นมนุษย์ก็ดีใจ จึงทุบหอยสังข์เสียและกอดโ/orสด้วยความยินดี และตั้งชื่อให้ว่า " สังข์ทong " เมื่อพระเจ้าพรหมทัต</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>รู้ข่าวว่าพะนังจันทรานหีประสุติพระไօรสกียินดีจะรับพะนังจันทรานหีกับพะนังสุวรรณจัมปะกะเทวิริยาจึงได้เท็จทูลว่าพระไօรสเดิมเป็นหอยสังข์พระเจ้าพรหมทัตกีหงส์เชื้อกรุงจะเป็นกาลกิจต่อบ้านเมือง จึงให้อำมဏย์จันพะนังจันทรานหีและลูกน้อยสังข์หงส์ใส่แพลงอยไป เมื่อแพลงอนออกทะเลเกิดพายุใหญ่แพแตก พะนังจันทรานหีถูกคลื่นชักคลอยไปติดที่ชายหาดเมืองมัทรายญูร์พะนังกีเดินทางชักเซพเนจรไปอาศัยบ้านเกรยจีเมืองมัทรายญูร์ชื่อ ชนัญชัยเกรยจีและทำหน้าที่เป็นแม่ครัวฝ่ายพระสังข์หงส์นั้นจนน้ำลำไบยังนาคพิกพ พระนานาคเมจิตสงสารจึงเนรมิตเรือหงส์แล้วอุ่มพระสังข์หงส์ให้ไวในเรือ เรือหงส์โดยไปถึงเมืองยกย์ซึ่งนางยกย์พันธุรัตปักษ์ของอยุ่</p>
2	นางสิบสอง	<p>ในการก่อน มีเกรยจีกันหนึ่งมีชื่อเรียกกันว่า "นันท์" ตั้งบ้านเรือนอยู่ในบ้านชื่อว่า "สนิทความ" เป็นผู้ไม่มีลูกเดยรึ่งหนึ่งคนที่เกรยจีนั้นรำพึงอยู่ในใจว่า "เราไม่มีลูกกับเขามาเลยจะทำอะไรจะทำบุญแล้วอธิษฐานขอลูกบางที่จะสมประสงค์บ้าง" คิดดังนั้นแล้วก็หากลัวยได้สิบสองผลทุกเครื่องไปวัดถวายกลัวยนั้นแก่พระแล้วตั้งความปรารถนาขอลูกต่อหนึ่นมากริยาเกรยจีนั้นก็มีลูกหลง เป็นลูกสาวกันไปถึงสิบสองคน (ตามเรื่องที่เล่ากันนางคนสุดท้องชื่อนางเกา) ส่องคนผัวเมียได้เลี้ยงลูกหลงทั้งสิบสองคนนั้น ทรัพย์สมบัติของตนร้อยหรองทุกทิจนลินเนื้อประดาตัวว่าไฟก็พากันหนีหายไปตามกัน ในที่สุดสองผัวเมียหนึ่นก็ถึงแก่ยาจন ภายนหลังนั้นที่เกรยจีคิดขัดใจว่าเป็นเพราะลูกหลงสิบสองคนนี้เองทำให้ตนยากจนลงจึงเอาลูกหลงทั้งสิบสองคนนั้นใส่เกวียนพาไปปล่อยเสียในป่าแล้วก็ขับเกวียนลอบหนีกลับบ้านเรือน โดยมิให้รู้ตัวส่วนนางสิบสองคนเมื่อลูกกลอยไว้ในป่า เช่นนั้น ต่างก็เที่ยวตามหาบิดาไปในที่ต่างๆ จนไปถึงสวนของ นางยกย์ชื่อว่า สนธมาราขณะนั้นนางยกย์สนธมาราบที่ยวเล่นอยู่ในสวน ครั้นได้เห็นนางสิบสองเดินชักเซมาดังนั้น ก็มีจิตรักใคร่ จึงพาไปเลี้ยงไว้เหมือนน้องสาวของตัวทั้งสิบสองคน</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>วันหนึ่ง พี่สาวใหญ่ได้เห็นนางยักษ์กินเนื้อคน จึงบอกแก่พวกรู้ๆ ว่า "พวกราพากันมาอยู่ในสำนักของนางยักษ์เป็นแน่" แล้วก็เล่าความลับที่ตนได้เห็นมาให้น้องสาวฟังทุกประการ พวกรู้ๆ ว่าได้ฟังกีตอกในกล้า ครรภ์นางยักษ์ไม่อยู่ก็พากันหนีไปทั้งสิบสองคน เมื่อ娘ยักษ์กลับมาไม่เห็นนางสิบสองก็ออกติดตามไปส่วนนางสิบสองนั้นหนีไปได้ไม่สู้ไก่นัก ก็เห็นนางยักษ์ตามมา ต่างตกใจกลัวพากันวิ่งมาพบซ้าง จึงอ้อนวอนซ้างขอให้ช่วยซ้างจึงหาที่ซ่อนให้นางทั้งสิบสองคนนางยักษ์เที่ยวตามหานางสิบสองไม่พบครรภ์มาพบซ้างนางจึงถามว่า "ซ้าง เจ้าเห็นนางสิบสองมาทางนี้บ้างหรือไม่" ซ้างตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษ์ก็กลับไป เมื่อ娘สิบสองเห็นนางยักษ์ตามมาอีก นางสิบสองวิ่งมาแล้วพากันหนีต่อไป ไม่ซ้านางยักษ์ตามมาอีก นางสิบสองวิ่งมาพบม้า ม้าก็หาที่ซ่อนให้เช่นเดียวกัน นางยักษ์ไม่เห็นจึงถามม้าว่า "ม้า เจ้าเห็นนางสิบสองบ้างหรือไม่" ม้าตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษ์ก็กลับไปอีกฝ่ายนางสิบสองเห็นนางยักษ์ไปพ้นแล้วก็ออกจากที่ซ่อน พากันหนีต่อไป และนางยักษ์ตามมาอีกนางสิบสองวิ่งมาพบโโค โโคก็หาที่ซ่อนให้เช่นเดียวกันเมื่อ娘ยักษ์ไม่เห็นก็ถามโโคว่า "โโค เจ้าเห็นนางสิบสองบ้างหรือไม่"</p>
3	วิธีชนะใจเจ้านาย แต่ละกรูปเลือด!	<p>วิธีชนะใจเจ้านาย แต่ละกรูปเลือด!เนื่องจากหัวหน้าแต่ละคนต่างก็มีบุคลิกนิสัยที่ไม่เหมือนกัน วิธีการเข้าหาหัวหน้าแต่ละคนก็ย่อมแตกต่างกันเป็นธรรมชาติ วันนี้เราจึงขอแนะนำวิธีเอาชนะใจหัวหน้า 3 ข้อ โดยคุณภาพแต่ละกรูปเลือด เพื่อท่านจะได้ใช้ปั้นแนวทางในการวางแผน ปรับตัว และรู้ตัวว่าจะต้องเข้าทางไหน และก้าวสู่การเอาชนะใจผู้เป็นหัวหน้าได่ง่ายขึ้น หัวหน้ากรูป O 1. ต้องstan ต่อความสัมพันธ์ด้านความไว้วางใจ หัวหน้ากรูป O นักชอบคนหาผู้คนด้วยความจริงใจ ไม่มีการปูรุงแต่ง ดังนั้น ก่อนอื่นควรเปิดใจกว้างและขอคำปรึกษาหารือกับหัวหน้ากรูป O ในทุกเรื่องทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวรบรองได้ว่าหัวหน้ากรูป O ที่ชอบให้การดูแลเอาใจใส่คุณอื่นจะต้องรับให้การปรึกษาราวกับเป็นพ่อแม่</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ของท่านที่เดียว แต่ถ้าหัวหน้าให้คำปรึกษาเสร็จแล้วก็เป็นอันจบ เท่านั้น จะทำให้หัวหน้าไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งทางที่คิดควรรายงาน ผลจากการปฏิบัติตามคำแนะนำให้หัวหน้าทราบด้วยเป็นการส่วน ต่อความสัมพันธ์ด้านความไว้วางใจให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น2. แสดง ท่าทางขอรับการอบรมซึ่งแนะนำจากหัวหน้า</p> <p>หัวหน้ากรุ๊ป O ส่วนใหญ่จะชอบการให้คำแนะนำนำสั่งสอนคนอื่น เป็นอย่างมาก แต่ถ้าลูกน้องคนใดคนเวียนตามแต่เรื่องเก่าเรื่องเดิม จะทำให้หัวหน้าคิดไปว่า "ลูกน้องไม่ได้ตั้งใจฟังคำแนะนำนำสั่งสอน เลย และจะปักใจลงไปว่าเป็นลูกน้องที่ใช้ไม่ได้" ในขณะขอรับ คำแนะนำนั้น อย่าลืมแสดงความเคารพอย่างจริงใจเป็นอันขาด และถ้าลูกน้องเป็นฝ่ายอธิบายโน่นนี่ขึ้นมาบ้าง จะทำให้หัวหน้า อารมณ์เสียหันที่ แม้ในบางครั้งหัวหน้าอาจจะพูดเลยเด็ด นอกเหนือไปจากเรื่องที่ถามจนเกินไป ลูกน้องก็ต้องตั้งใจฟังเป็น อย่างดีด้วย 3. ค่อยปฏิบัติตามและแสดงให้เห็นความตั้งใจจริง "ทำ ตาม吩咐" หัวหน้ากรุ๊ป O ขอบที่จะค่อยให้ลูกน้องค่อยทำตาม ตนเอง ดังนั้น ลูกน้องควรทำงานหัวหน้าตั้งแต่ต้นจนจบ และต้อง แสดงออกให้เห็นถึงความตั้งใจจริงด้วย เช่น ถ้ามีงานที่ต้องทำโดย ไม่ได้พักผ่อนก็ต้องทำและแม่แต่การไปเที่ยวหรือดื่มสังสรรค์ก็ ต้องค่อยติดตามไปแม้จะอยู่ดีก็ถึงเช้าก็ตามเหล่านี้จะมีผลทำให้ หัวหน้ากรุ๊ป O เริ่มมองเห็นว่า "คุณมีความตั้งใจจริง" และจะค่อยๆ พึงพอใจมากขึ้นตามลำดับ หัวหน้ากรุ๊ป A</p> <p>1. ทำงานอย่างประณีต หัวหน้ากรุ๊ป A ส่วนใหญ่จะชื่นชอบความ สมบูรณ์แบบและต้องการลูกน้องที่ทำงานได้อย่างเพียบพร้อม สมบูรณ์แบบ ดังนั้น ถ้าต้องการให้หัวหน้ากรุ๊ป A หันมามอง พิจารณา</p>
4	๖๐ เรื่องน่ารู้ใน หลวงของเรา	วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ เป็นอีกหนึ่งวาระสำคัญของพสกนิกร ชาวีไทยทั่วประเทศ เพราะเป็นวันที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองศิริราชสมบัติ ครบ ๖๐ ปี...ทรงเป็น พระมหาปัตริย์ที่ทรงครองราชย์ยาวนานที่สุดในโลก และเพื่อ

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ร่วมเฉลิมฉลองงานโครงการสักคัญยิ่งนี้ ทีมข่าวสตรีไทยรัฐได้ทำการ รวบรวม ๖๐ เรื่องราวน่ารู้เกี่ยวกับในหลวงของเรา นำมาถ่ายทอด สู่สาธารณะ โดยครอบคลุมทั่วทุกด้าน ดังเด่นประวัติ, พระราชกรณียกิจสำคัญๆ รวมถึงเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยส่วนพระองค์ ๑) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเฉลิมพระ ปรมาภิไชยฯ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหาดิลก มนติลาธิเบศร รามาธิบดี จักรินฤทธิ์ สถาบันราชบัณฑิต นาคนพิตร ๒) เสด็จพระราชสมภพ เมื่อวันจันทร์ ที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ เดือนอ้าย ปีเตาะ จุลศักราช ๑๙๘๕ รัตนโกสินทร์ศก ๑๔๖ ตรงกับ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๗๐ ณ โรงพยาบาลเมนาท์ ออเบร์น เมืองเคน บริดจ์รัสเซมส์ชาชูสเตต์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งสมเด็จพระบรม ราชชนกทรงศึกษาแพทย์อยู่ ๓) ทรงเป็นพระไorticองค์ที่สาม ทรงมีพระเชษฐภคินี ๑ พระองค์คือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้า กัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ และสมเด็จพระ บรมราชโภธิราช ๑ พระองค์คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อานันทมหิดล ทุกพระองค์ประสูติในต่างประเทศ ๔) เสด็จกลับ ประเทศไทยเป็นครั้งแรกพร้อมสมเด็จพระบรมราชชนก และ สมเด็จพระบรมราชชนนี เมื่อพระชนม์ได้ ๑ ชั้นษา ในเดือน ธันวาคม ๒๕๗๑ ๕) ทรงสูญเสียทูลกระหม่อมพ่อตั้งแต่ พระชนม์ ไม่ถึง ๒ พรรษา โดยสมเด็จพระบรมราชชนกทรงพระประชวร และเสด็จสวรรคต ในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๗๒ ๖) ทรงศึกษา เล่าเรียนในต่างประเทศตลอดพระชนม์ชีพ เว้นแต่ในช่วงพระ ชนมพรรษา ๕ พรรษา ได้เสด็จเข้าศึกษาในโรงเรียนมาแตร์เดอี ๑ ปี ก่อนเสด็จไปประทับที่เมืองโลชานน์ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ๗) ทรงจบการศึกษาชั้นป्रถมจากโรงเรียนเมียร์มอนต์ เมืองโล ชานน์, ชั้นมัธยมจากโรงเรียนเอกอัล นูแวล เดอ ล่า ซีอิส โรม มองด์ เมืองแซลลี ชูร โลชานน์ ต่อมาในปี ๒๕๘๑ ทรงสำเร็จ การศึกษาจากโรงเรียนยมนาส คลาสสิก กังโตนาล เมืองโลชานน์ ทรงได้รับประกาศนียบัตรทางอักษรศาสตร์ จากนั้น จึงทรงเข้า</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโลจานน์ โดยทรงเลือกแผนก วิทยาศาสตร์ฯ เสด็จนิวัติประเทศไทยครั้งที่สอง วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๘๙ ขณะมีพระชนมพรรษา ๑๙ พรรษา (เมื่อ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล เสด็จสำรวจ</p>
5	Benchmark	<p>Benchmarking คืออะไร? เมื่อว่าจะมีการนอกที่มาที่ไปของคำๆ นี้ จากหลายที่มา บ้างก็ว่า "มาจากที่มั่นสำคัญพืนที่ที่ต้องทำร้อย ตำหนิ หรือ ตอกหมุดรังวัดที่ดินบนก้อนหิน ต้นไม้ กำแพง หรือ เสา เพื่อบอกระดับความสูงต่างของภูมิประเทศ (รอยตำหนิเหล่านี้ เรียกว่า Benchmark)" หรือบ้างก็ว่า "มาจากที่นั่งบนม้านั่งขวางของ นักตกปลา(Bench) ครั้งเมื่อตกปลาได้ ต่างก็จะนำปลาของตนมา วางเทียบขนาดและทำเครื่องหมาย (Marking) บนม้านั่ง (Bench) เพื่อ วัดว่าปลาของคนไหนตัวใหญ่-手下ที่สุด"แต่เมื่อว่าจะมีที่มา อย่างไร คำว่า Benchmark ก็ล้วนแล้วแต่ละท้องน้ำให้เห็นถึงการ เปรียบเทียบระหว่างกัน เพื่อให้เห็นชุดแตกต่าง หรือ ซ่องว่าง (Gap) ระหว่างสภาพ/ ความสามารถของตนเอง กับผู้ที่เหนือกว่า หรือเก่งกว่าตนเองอย่างไรก็ตาม ความสำคัญของ BENCHMARKING นั้น ไม่ได้หยุดอยู่ที่การรับรู้ว่าตนเองอ่อนด้อย หรือห่างชั้นกว่าผู้ที่เก่งที่สุด (The Best) มา nak อยแฉ่ไหนเท่านั้น หากแต่ยังรวมไปถึงว่า The Best เหล่านั้นทำอย่างไร (How) จึง เก่งกว่าคนอื่น ได้ การเรียนรู้และพัฒนาจากผู้ที่เก่งกว่าตนนี้ จะทำ ให้ตนเองมีป้าหมายที่ท้าทายและเป็นไปได้ (เพราะผู้ที่เก่งที่สุดเคย ทำได้มาก่อน) ย้อมทำให้เกิดการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด จึงพอ สรุปได้ว่า BENCHMARKING เป็นเครื่องมือ/ กลไกในการพัฒนา และนำไปสู่การจัดการบริหารองค์กร หรือ หน่วยงานหรือ กระบวนการ เพื่อวัด-เปรียบเทียบสมรรถนะของตนกับผู้เก่งกว่า หรือเก่งที่สุด และเรียนรู้วิธีการเพื่อก้าวสู่ความเป็นที่สุด หรือ เหนือกว่าในด้านนั้นๆ ความหมายของ Benchmarking การทำ Benchmarking เริ่มเกิดที่ประเทศไทยครั้งแรกเมื่อปี 2523</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>โดยเป็นกระบวนการบริหารธุรกิจ ที่มีกลยุทธ์เฉพาะตัว Benchmarking เป็นกระบวนการที่ได้จากการเรียนรู้จากผู้อื่น โดยการเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่นๆ ในส่วนต่างๆ ได้ โดยเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ที่ใช้ระยะเวลาดำเนินการระยะยาว อย่างมีระเบียบแผน โดยมีตัววัดความก้าวหน้า ในแต่ละระยะเวลา ได้ Benchmarking process เป็นกลวิธีที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงองค์กรทุกประเภท ทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชน Benchmarking เป็นกระบวนการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงขององค์กร ในอันที่จะพิจารณาว่า มีสภาพใดบ้างที่จะสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม และทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับองค์กรอื่น แล้วนำความรู้ที่ได้มาจัดการวางแผนการปรับปรุงองค์กรของเรา ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลดีขึ้น</p>

ชุดข้อความภาษาไทยขนาด 10 กิโลเมตร

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
1	สังข์ทong	<p>ก้าลปังก่อน มีพระเจ้าพรหมทัต(ท้าวยศิวิล) ทรงเมืองพระมนตร (เมืองยศิวิล)พระเจ้าพรหมทัตมีแม่เหลี่ยงองค์ มเหลี่ยงขาวชื่อ พระนางจันทรเทวี (นางจันเทวี) นแม่เหลี่ยงช้ายชื่อพระนาง สุวรรณจันปากะ (นางจันทา) พระเจ้าพรหมทัต โปรดมเหลี่ยงช้ายมาก ต่อมามเหลี่ยงชั้งสองทรงครรภ์ โทรทำนายว่าบุตร ของมเหลี่ยงช้าย เป็นชาย ส่วนมเหลี่ยงช้ายเป็นหญิง พระนางสุวรรณจันปากะ รู้สึกเสียใจที่จะได้ชิดဏนจะเป็นโ/orส และเกรงว่าพระนางจันทรเทวีจะได้ดีกว่า จึงไส้ร้ายพระนางจันทรเทวีจนพระเจ้าพรหมทัต หลงเชื่อขับไล่พระนางจันทรเทวีออกจากพระราชวัง พระนางจันทรเทวีเดินทางด้วยความยากลำบาก เมื่อถึงชายป่านอกเมือง ยายตาสองคนสองสารจิกชานให้พักอยู่ด้วยโ/orสในครรภ์ของพระนางจันทรเทวีเห็นความยากลำบากของพระมารดาจึงแบ่งกายเป็นหอยสังข์เพื่อไม่ให้พระมารดาต้องลำบากเลี้ยงดู เมื่อครบกำหนดคลอด พระนางจันทรเทวีคลอดโ/orสออกมาระเป็นหอยสังข์ ซึ่งพระนางกีรักโครร เลี้ยงดูเหมือนลูกมนุษย์วันหนึ่งพระนางจันทรเทวีออกจากบ้านไปช่วยตายเก็บผักหักพื้น ลูกน้อยในหอยสังข์ก็ออกจากกรุปหอยสังข์ช่วยปักคาดบ้านเรือน และหุงหาอาหาร ไว้ พอเสร็จก็กลับเข้าไปในรูปหอยสังข์ตามเดิม พระนางจันทรเทวีเมื่อกลับมาก็แบกลожไว้ ไครมาช่วยทำงาน และเมื่อนางจันทรเทวีออกจากบ้านไป ลูกน้อยในหอยสังข์ก็จะออกมาราทำงานบ้านให้เรียบร้อยทุกครั้ง พระนางจันทรเทวียกรู้ว่าเป็นโ/or วันหนึ่งจึงทำทีออกจากบ้านไปป่า เช่นเคย แต่แล้วก็ข้อยกลับมาที่บ้าน โ/orสในหอยสังข์ก็ออกมาราทำงานบ้านพระนางจันทรเทวีเห็นโ/orสเป็นมนุษย์ก็ดีใจ จึงทุบหอยสังข์เสียและกอดโ/orสด้วยความยินดี และตั้งชื่อให้ว่า " สังข์ทong " เมื่อพระเจ้าพรหมทัตรู้ข่าวว่าพระนางจันทรเทวีประสูติพระโ/orสก็ยินดีจะรับพระนางจันทรเทวีกลับ พระนางสุวรรณจันปากะเทวี ริษยาจึงได้เท็จทูลว่าพระโ/orสเดิมเป็นหอยสังข์ พระเจ้าพรหมทัต</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ก็หลงเชื่อกรงจะเป็นกาลกิณต่อบ้านเมือง จึงให้อำนาษัชจับพระนางจันทราราเทวและสูกน้อยสังข์ทองใส่แพโลยไป เมื่อแพโลนออกทะเกิดพายใหญ่แพแตก พระนางจันทราราเทวถูกกลืนซัดโดยไปติดที่ชายหาดเมืองมหรายุธร์พระนางกีเดินทางซัดเซพนาราไปอาศัยบ้านเศรษฐีเมืองมหรายุธร์ชื่อ ชนัญชัยเศรษฐีและทำหน้าที่เป็นแม่ครัว ฝ่ายพระสังข์ทองนั่นจนน้ำลงไปยังน้ำพิกพ พะยานาคเมจิตสองสารจึงเนรมิตเรือทอง เแล้วอุ้มพระสังข์ทองใส่ไว้ในเรือ เรือทองลอยไปถึงเมืองยกยั่งนางยกยั่งพันธุรัตปักกรองอยู่ นางยกยั่งเห็นพระสังข์ทองในเรือทองเกิดความรักใคร่เอ็นดูจึงนำพระสังข์ทองมาเลี้ยงดูในปราสาท และให้พี่เลี้ยงนางงามแปลงร่างเป็นคนเพื่อมิให้พระสังข์ทองหวาดกลัว พระสังข์ทองกีเดินโดยอุ้กบันนางยกยั่งพันธุรัตนางยกยั่งพันธุรัตปักดิจจะต้องออกไปหาสัตว์ป่ากินเป็นอาหาร เมื่อนางออกไปป่าก็จะไปครั้งละสามวันหรือเจ็ดวัน ทุกครั้งที่ไปก็จะสั่งพระสังข์ทองว่าอย่าเข้าไปเล่นบนปราสาทชั้นบน และในสวน พระสังข์ทองกีเชื่อฟัง แต่เมื่อโตรเข็นกีเกิดความสงสัยยกรู้ วันหนึ่งเมื่อนางยกยั่งพันธุรัตไปป่า พระสังข์ทองกีแอบไปในสวนส่วนที่ห้ามไว้ เห็นกระดูกสัตว์และคนเป็นจำนวนมากที่นางยกยั่งกินเนื้อแล้วทิ้งกระดูกไว้เป็นจำนวนมาก พระสังข์ทองเห็นเช่นนั้นก็ตกใจ นึกรู้ว่ามารดาเลี้ยงเป็นยกยั่งสีก หวาดกลัว และเมื่อเดินต่อไปเห็นบ่อเงินบ่อทองสวยงามพอพระสังข์ทองอาเนื้อก้อยจุ่มลงไปน้ำกีลายเป็นสีทอง พระสังข์ทองจึงลงไปอาบทั้งตัวร่างกายกีลายเป็นสีทองดงามแล้วพระสังข์ทองกีเข็นไปบนปราสาทชั้นบน เห็นเกราะรูปเงาป่า กีอกทองและพระบรรค์ พระสังข์ทองอากราะเงาะป้ามาสามกีลายร่างเป็นเงาป่า พ้อใส่กีอกทองกีรูสีก ว่าโลยกได้ พระสังข์ทองจึงหยินพระบรรค์แล้วเหาะหนีออกจากเมืองยกยั่ง และข้ามแม่น้ำไปยังเมืองตักศิลา ตกเย็นจึงพักอยู่ที่ศาลา rim นำฝ่ายนางยกยั่งกลับมาไม่เห็นลูก และเข็นไปที่ปราสาทชั้นบนเห็นเกราะรูปเงาป่ากีอกทองและพระบรรค์หายไป กีรูทันทีว่าพระสังข์ทองรู้ว่าตนเป็นยกยั่งแล้วหลบหนีไป</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>นางจึงเหาะตามไป เมื่อถึงฝั่งน้ำเห็นพระสังข์ทองพักอยู่ นางไม่สามารถเหาะข้ามไปได้จึงร้องให้อ่อนwon ให้พระสังข์ทองกลับไป</p>

		<p>พระสังข์ทองยังหาดกลั่วจึงไม่ยอมกลับนางพันธุรัตเสียใจจนหัวใจแตกสลาย แต่ก่อนตายนางกีสอนมนต์ให้นางห้ามห้ามลาให้พระสังข์ทองแล้วนางกีสิ้นใจตาย พระสังข์ทองรู้สึกเสียใจมาก หลังจากได้จัดแพะพนางยักษ์แล้ว พระสังข์ทองกีเหาะเดินทางไปเมืองพาราณสี และได้ไปอาศัยชาวบ้านช่วยเหลียงโโค พระสังข์ทองตอนนี้รู้ปร่างเป็นเจ้าป่า พวකเด็กเลี้ยงโโคก็มาล่นสนิทสนมกับพระสังข์ทองที่เมืองพาราณสีนี้เจ้าเมืองมีธิดา 7 องค์ เจ้าเมืองคิดจะให้พระธิดาทั้ง 7 องค์ได้อภิ夷กสมรส จึงมีรับสั่งให้ประกาศแก่เจ้าผู้ครองนครต่าง ๆ ให้ส่งโหรスマให้พระธิดาเลือกพระธิดาทั้ง 6 องค์ก็เลือกได้เจ้าชายที่เหมาะสม แต่พระธิดาองค์สุดท้องชื่อรจนาไม่ยอมเลือกเจ้าชายองค์ใด เจ้าเมืองพาราณสีทรงกริ่วมากจึงประชดโดยให้อำนาตบีไปประกาศให้ชายทุกคนในเมืองให้เข้ามายังให้พระราชนิคิดเลือก พระสังข์ทองในรูปเจ้าป่ากีถูกเกณฑ์เข้ามาด้วย เมื่อนางรจนาอุกมาเลือกคู่ บุญบันดาลให้เห็นรูปของพระสังข์ทองแทนที่จะเป็นเจ้าป่า นางจึงเลือกเจ้าป่า เจ้าเมืองพาราณสีกริ่วมากขึ้น ไอล่นางรจนาออกไปอยู่นอกเมืองเจ้าเมืองพาราณสีมีความแค้นคึ่งเจ้าป่าคิดจะกำจัดเจ้าป่า คำสั่งให้เบย์หักและเจ้าป่าไปหนาแน่นมากนั้นตัว ใจร้ายไม่ได้จะถูกประหารชีวิต เจ้าป่าเข้าไปในป่าอดครุปเจ้าป่าออกแล้วร่ายมนต์เรียกเนื้อเนื้อทั้งหลายก็มารออยู่ที่พระสังข์ทอง หากเบย์หานี้อื้อทั้งวันก็ไม่ได้จนกระทั่งมาพบพระสังข์ทอง ซึ่งหากเบย์คิดว่าเป็นเทวดา หากเบย์ขอเนื้อจากพระสังข์ทอง พระสังข์ทองให้โดยขอตัดใบหนอน้ำลาย หากเบย์ก็ยอม ทั้งหมดก็นำเนื้อไปให้เจ้าเมืองพาราณสีเจ้าเมืองพาราณสียังทำร้ายเจ้าป่าไม่ได้ก็แค้นใจจึงมีคำสั่งให้เบย์ทุกคนห้ามลาไปถวาย พระสังข์ทองกีถอดครุปเจ้าป่าแล้วร่ายมนต์เรียกปลา ปลากีมารอคับคั่งอยู่ที่พระสังข์ทองหากเบย์หานากรก็ไม่ได้ทั้งวันและเมื่อพับปลาอ้อยที่พระสังข์ทองกี</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		กราบไหว้ขออนุญาตของปลา พระสังข์ทองยกให้โดยขอตัดปลาใจนูก หากเบย์คนละหน่อย แล้วหากเบย์กับเจ้าป่านำปลาไปถวายเจ้าเมือง

		พารามสี
2	นางสิบสอง	<p>ในการกล่าวมีเศรษฐีคนหนึ่งมีชื่อเรียกกันว่า "นนท์" ตั้งบ้านเรือนอยู่ในบ้านชื่อว่า "สนิทตาม" เป็นผู้ไม่มีลูกชายครั้งหนึ่งนั้นที่เศรษฐีนั้นรำพึงอยู่ในใจว่า</p> <p>"เราไม่มีลูกกันเป็นเหตุผลเจ้าจะทำบุญแล้วอธิษฐานขอลูกบางที่จะสมประสงค์บ้าง" คิดดังนั้นแล้วก็หาคล้ายได้สิบสองผลทูลเครื่องไปวัดဓาวยกล้วนนั้นแก่พระแล้วตั้งความปรารถนาขอลูกต่อหนึ่นมา ภริยาเศรษฐีนั้นก็มีลูกหญิง เป็นลำดับกันไปถึงสิบสองคน (ตามเรื่องที่เล่ากันนานาคนสุดท้องเชื่อนางสาว) ส่องคนผัวเมียได้เลี้ยงลูกหญิงทั้งสิบสองนั้น ทรัพย์สมบัติของตนร้อยห้องทุกห้องสิบห้องที่จันท์เนื้อประดาตัวบ่าวไฟก็พากันหนีหายไปตามกัน ในที่สุดสองผัวเมียนั้นก็ถึงแก่ยากจน ภัยหลังนั้นที่เศรษฐีก็ขัดใจว่าเป็นเพราะลูกหญิงสิบสองคนนี้เองทำให้ตนยากจนลงจึงเอาลูกหญิงทั้งสิบสองคนนั้นใส่เกวียนพาไปปล่อยเดียวในป่า แล้วก็ขับเกวียนลอบหนินกับลับมาบ้านเรือน โดยมิให้รู้ตัวส่วนนางสิบสองคนเมื่อถูกปล่อยไว้ในป่า เช่นนั้น ต่างก็เที่ยวตามหาบิดาไปในที่ต่างๆ จนไปถึงสวนของนายยกย์ซึ่งรู้ว่า สนธมารขณะนั้นนางยกย์สนธมารมาเที่ยว เล่นอยู่ในสวน ครรภ์ได้เห็นนางสิบสองเดินชัดเชมาดังนั้น ก็มีจิตรักใคร่จึงพาไปเลี้ยงไว้เหมือนดองสาวของตัวทั้งสิบสองคน วันหนึ่ง พี่สาวใหญ่ได้เห็นนางยกย์กินเนื้อกุ้น จึงบอกแก่พากน้องๆ ว่า "พากเรพา กันมาอยู่ในสำนักของนางยกย์เป็นแน่" แล้วก็เล่าความลับที่ตนได้เห็นมาให้นั้นให้ฟังสาวฟังทุกประการ พากน้องสาวได้ฟังก็ตกใจกลัว ครรภ์เวลานางยกย์ไม่อยู่ก็พาภันหนีไปทั้งสิบสองคน เมื่อนางยกย์กลับมาไม่เห็นนางสิบสองก็ออกติดตามไปส่วนนางสิบสองนั้นหนีไปได้ไม่สู้ ไกลนัก ก็เห็นนางยกย์ตามมา ต่างตกใจกลัวพากันวิ่งมาพบซ้าง จึงอ่อนวอนซ้างขอให้ช่วย ซ้างจึงหาที่ซ่อนให้นางทั้งสิบสองคนนางยกย์เที่ยวตามหานางสิบสองไม่พบครรภ์น้ำพบ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ซ้างนางจึงถามว่า "ซ้าง เจ้าเห็นนางสิบสองมาทางนี้บ้างหรือไม่"</p> <p>ซ้างตอบว่า "ไม่เห็น" นางยกย์ก็กลับไป เมื่อนางสิบสองเห็นนางยกย์</p>

ไปพื้นแล้วจึงออกจากที่ซ่อนแล้วพาภันหนีต่อไป ไม่ช้านางยักษ์ก็ตามมาอีก นางสิบสองวิ่งมาพบม้า ม้าก็หาที่ซ่อนให้เช่นเดียวกัน นางยักษ์ไม่เห็นจึงถามม้าว่า "ม้า เจ้าเห็นนางสิบสองบ้างหรือไม่" ม้าตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษ์ก็กลับไปอีกฝ่ายนางสิบสองเห็นนางยักษ์ไปพื้นแล้ว ก็ออกจากที่ซ่อน พากันหนีต่อไป และนางยักษ์ก็ตามมาอีกนางสิบสองวิ่งมาพบโโค โโคก็หาที่ซ่อนให้เช่นเดียวกัน เมืองนางยักษ์ไม่เห็นก็ถามโโคว่า "โโค เจ้าเห็นนางสิบสองบ้างหรือไม่" โโคตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษ์ก็กลับไปอีกครั้งแล้วนางสิบสองก็ออกจากที่ซ่อน เที่ยวดันดันหนีไปตามบุญตามกรรม จนถึงเมืองกุตานคร เห็นต้นไทรใหญ่ต้นหนึ่งอยู่ริม山路 ใกล้กับพระนคร ต่างก็พากันขึ้นไปนั่งพักอยู่บนต้นไทรนั้นครั้งนั้นเจ้าเมืองกุตานครทรงพระนามว่าพระเจ้ารถสิทธิราชพระองค์ได้ประทานหม้อน้ำทองแก่นางค่อมท่าสีคนหนึ่งหรับตักน้ำสรงถวาย ครั้นถึงเวลา nave ค่อมก็ถือหม้อน้ำทองไปยังสารนั่นรับศรีของนางสอบสองซึ่งตนนั่งอยู่บนต้นไทรนั้น ลายส่องสว่างลงมาถูกตัวนางค่อมแลดูงามเหมือนแสงทอง นางค่อมจึงสำคัญตัวว่านางมีบุญมาเสียเป็นสีทอง งดงามถึงปานนั้น ไม่สมควรจะเป็นหญิงตักน้ำเลย ทำให้นางทะนงตัวถึงแก่โกรธแคนทุบหม้อน้ำท่องน้ำบนสลายลิน ครั้นนางรู้สึกตันเห็นหม้อน้ำนั้นแตกเสียแล้ว จึงกลับมากราบทูลพระเจ้ารถสิทธิ์ พระเจ้ารถสิทธ์ก็ประทานหม้อน้ำให้ใหม่ นางค่อมก็นำไปยังสารนั้น และเมื่อเห็นตัวนางงามเหมือนคราวก่อนก็บันดาลโทสะขึ้นมา ทุบหม้อน้ำเงินน้ำเสียอีก แล้วกลับมากราบทูลพระเจ้ารถสิทธิ์พระเจ้ารถสิทธ์ก็ประทานหม้อน้ำทำด้วยหนังให้ใหม่ นางค่อมก็ไปยังสาร เกิดเหตุ เช่นนี้อีก แต่คราวนี้นางทุบหม้อน้ำเท่าไรก็ไม่แตก เพราะหม้อน้ำเป็นหนังส่วนนางสิบสองซึ่งอยู่บนต้นไทรแลเห็นนางค่อมทำดังนั้น ก็อดกลั้นหัวเราะไม่ได้จึงพากันหัวเราะเขินนางค่อมได้ยินเสียงหัวเราะจึงงายหน้าขึ้นไปดู และเห็นนางสิบสองคนนั่ง

		<p>พระทัย จึงเสด็จออกจากพระราชพร้อมด้วยราชบริพาร ครั้นได้ทอดพระเนตรเห็นนางสิบสองมีรูปโภมงคลตามดังนั้น มีพระทัยยินดีเป็นอันมากตรัสเรียกนางสิบสองให้ลงมาจากต้นไทร ทรงซักไชร์ใต้ต้นทราบความว่า นางสิบสองคนนี้ยังไม่ได้มีสามีก็โปรดทรงส่งให้นำวามารับเข้าไปยัง พระราชวังทึ่งสิบสองคน แล้วให้จัดการอภิเษกให้เป็นมเหศี มีการมหรสพสมโภชอิกราตรีทั่วพระราช และนางสิบสองนี้ก็ได้เป็นมเหศี เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้ารถ สิทธิเจ้าเมืองกุตานคร ตั้งแต่นั้นมาในวิชานางยกย์ sancharat ทราบว่า นางสิบสองซึ่งหนีไปนั้นได้เป็นมเหศีของพระเจ้ารถ สิทธิผู้ครองเมืองกุตานคร ก็มีความคือองค์ภัยนัก จึงสำแดงฤทธิ์รับอุณาโลมจากเมืองคงบูรพา ไปยังเมืองกุตานครในทันใดนั้น ครั้นถึงต้นไทร ใหญ่ริมสระ นางจึงเปล่งกายเป็นหญิงมุขย์ มีรูปโภมงคลตามสวยงามยิ่งนัก มีรศมีเปล่งปลั่งดังพระจันทร์เต็มดวง แล้วก็ขึ้นไปนั่งบนต้นไทร ครั้นนางค่อมไปตักน้ำที่สระนั้น แลเห็นรศมีน้ำลายลงเช่นก่อน แล้วก็ขึ้นไปบนต้นไทรเห็นนางเปล่งรูปโภมงคลตามเช่นนั้นก็รีบกลับไปกราบทูลพระเจ้ารถ สิทธิ์ว่า มีนางเทพธิดามาสถิตอยู่บนต้นไทรนั้นอีกพระเจ้ารถ สิทธิ์ได้ทรงทราบ ก็รีบเสด็จไปพร้อมด้วยราชบริพารครั้นได้ทอดพระเนตรเห็นนางมีรูปโภมงคลตามยิ่งกว่านางสิบสองนั้นอีก ก็มีพระทัยยินดีตรัสเรียกนาง ให้ลงมาข้างล่างแล้วตรัสถามเรื่องราวของนาง ฝ่ายนางสนธมารก็แกล้งทูลด้วยมารยาทว่า เป็นหญิงพหลับ้านเมืองมาและยังไม่ได้มีสามี ได้ทรงฟังก็ยินดียิ่งนัก มีรับสั่งให้เข้าพนักงานจัดวอทองออกมารับนางเข้าไปยังพระราชวัง พร้อมด้วยกระบวนแห่เป็นเกียรติยศแล้วให้จัดการอภิเษกให้นางเป็นอัครมเหศี และโปรดปรานยิ่งกว่านางสิบสองนี้อีกนางสนธมารนั้นมีใจปองร้ายนางสิบสองอยู่เสมอ ครั้นอยู่มาวิชาแก่แล้วก็ทำเป็นไข่นอนครัวภารงอยู่บนแท่นบรรทมนานา กำนัลทั้งหลายเห็นอาการ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		ดังนั้นก็พาภันไปกราบทูลพระเจ้ารถ สิทธิ์ พระเจ้ารถ สิทธิ์ รีบเสด็จไปยังห้องของนาง แล้วตรัส ตามด้วยความร้อนพระทัยว่า "น้องเป็นอะไร

3	วิธีชนะใจ เจ้านาย แต่ละกรุ๊ปเลือด!	<p>วิธีชนะใจ เจ้านาย แต่ละกรุ๊ปเลือด เนื่องจากหัวหน้าแต่ละคนต่างก็มีบุคลิกนิสัยที่ไม่เหมือนกัน วิธีการเข้าหาหัวหน้าแต่ละคนก็ย่อมแตกต่างกันเป็นธรรมชาติ วันนี้เรามีข้อแนะนำวิธีอาชนาจหัวหน้า 3 ข้อ โดยคุณจะแต่ละกรุ๊ปเลือด เพื่อท่านจะได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผน ปรับตัว และรู้ตัวว่าจะต้องเข้าทางไหน และก้าวสู่การอาชนาจผู้เป็นหัวหน้าได้ง่ายขึ้น หัวหน้ากรุ๊ป O</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องสารต่อความสัมพันธ์ด้านความไว้วางใจ หัวหน้ากรุ๊ป O มักชอบคบหาผู้คนด้วยความจริงใจ ไม่มีการปูรุงแต่ง ดังนั้น ก่อนอื่นควรเปิดใจไว้และขอคำปรึกษาหารือกับหัวหน้ากรุ๊ป O ในทุกเรื่องทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวรับรองได้ว่าหัวหน้ากรุ๊ป O ที่ชอบให้การคุยกับเจ้า ใจใส่คนอื่น จะต้องรับให้การปรึกษาราวกันเป็นพ่อแม่ของท่านที่เดียว แต่ถ้าหัวหน้าให้คำปรึกษาแล้วก็เป็นอันจบเท่านั้น จะทำให้หัวหน้าไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งทางที่ดีควรรายงานผลจากการปฏิบัติตามคำแนะนำให้หัวหน้าทราบด้วยเป็นการสารต่อความสัมพันธ์ด้านความไว้วางใจให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น 2. แสดงทำทางขอรับการอบรมเชี่ยวชาญจากหัวหน้าหัวหน้ากรุ๊ป O ส่วนใหญ่จะชอบการให้คำแนะนำสั่งสอนคนอื่นเป็นอย่างมาก แต่ถ้าลูกน้องคนใดวนเวียนถามแต่เรื่องเก่าเรื่องเดิมจะทำให้หัวหน้าคิดไปว่า "ลูกน้องไม่ได้ตั้งใจฟังคำแนะนำสั่งสอนเลย และจะปักใจลงไปว่าเป็นลูกน้องที่ใช่ไม่ได้" ในขณะขอรับคำแนะนำนั้น อย่าลืมแสดงความเคารพอย่างจริงใจเป็นอันขาด และถ้าลูกน้องเป็นฝ่ายอธิบายโน่นนี่ขึ้นมาบ้าง จะทำให้หัวหน้าอารมณ์เสียทันที แม้ในบ้างครั้งหัวหน้าซักจะพูดเลียเกิดนกอกเห็นอีกจากเรื่องที่ตามจนเกินไป ลูกน้องก็ต้องตั้งใจฟังเป็นอย่างดีด้วย 3. อย่ายกตัวตามและแสดงให้เห็นความตั้งใจจริง "ทำงานตาม吩咐" หัวหน้ากรุ๊ป O ชอบที่จะอยู่ให้ลูกน้องอยู่ทำงานตาม吩咐 ดังนั้น
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		ลูกน้องควรทำงานหัวหน้าตั้งแต่ต้นจนจบ และต้องแสดงออกให้เห็นถึงความตั้งใจจริงด้วย เช่น ถ้ามีงานที่ต้องทำโดยไม่ได้พักผ่อนก็ต้องทำ และแม้แต่การไปเที่ยวหรือดื่มสังสรรค์ก็ต้องอยู่ทำงาน แม้จะอยู่

		<p>ดีกถึงเช้าก็ตามแหล่งนี่จะมีผลทำให้หัวหน้ากรุ๊ป O เริ่มงอกเห็นว่า "คุณ มีความตั้งใจจริง" และจะค่อยๆ พิงพอยามากขึ้นตามลำดับ หัวหน้า กรุ๊ป A</p> <p>1. ทำงานอย่างประณีต หัวหน้ากรุ๊ป A ส่วนใหญ่จะชื่นชอบความ สมบูรณ์แบบและต้องการลูกน้องที่ทำงานได้อย่างเพียบพร้อมสมบูรณ์ แบบ ดังนั้น ถ้าต้องการให้หัวหน้ากรุ๊ป A หันมามองพิจารณาตนเอง เป็นพิเศษ ต้องพยายามทำงานให้สมบูรณ์ที่สุด ซึ่งเป็นการ "พูดง่าย แต่ ทำยาก" ดังนั้น อีกทางหนึ่งที่จะทำให้หัวหน้าหันมาพิจารณาตนเป็นคน พิเศษ ก็อ ตั้งใจปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด สิ่งสำคัญที่สุด ก็อ ต้อง ไม่ใจร้อน พยายามทำงานอย่างประณีตและหัวหน้ากรุ๊ป A ที่มีนิสัย ระมัดระวังรอบคอบเสมอ ไม่น่าที่จะขัดเยี้ยดงานให้ลูกน้องทำงาน เกินกำลังอยู่แล้ว ไม่ว่าอย่างไรก็ตามควรจะเตือนตนให้ทำงานให้มี คุณภาพเข้าไว้ ไม่ควรทำงานแบบสุก刺客กินเดือดขาด</p> <p>2. แสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน หัวหน้ากรุ๊ป A ส่วนใหญ่จะเป็น แบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตของคนในโลกนี้ และมีความต้องการ ให้ลูกน้องมีจิตสำนึกในกฎระเบียบการทำงาน เช่นเดียวกับตน กับ หัวหน้ากรุ๊ป A นั้นแทนที่จะอวดอ้างสรรพคุณเองว่า "ผมมี ความสามารถหลายอย่าง" เปลี่ยนเป็นการแสดงให้เห็นความตั้งใจ "รับผิดชอบงานอย่างเต็มที่" จะดีกว่า หัวหน้ากรุ๊ป A ใช้ว่าจะเคยจับผิด แต่ลูกน้องเท่านั้นถ้าลูกน้องมีอาการป่วยไข้ไม่สบาย จะแสดงความมี น้ำใจ ได้ตามด้วยความห่วงใยทันทีว่า "เป็นอะไร ไปเรترو" และให้การ ดูแลเอาใจใส่อย่างอกรเข้าใจ แต่การเอ่ยคำ "ขอบคุณ" จากใจจริงก็เป็น สิ่งที่ทำให้หัวหน้ากรุ๊ป A พอยา 3. ห้ามทำในลิ่งที่กระบวนการทีมท่องถึง ศักดิ์ศรีของหัวหน้า หัวหน้ากรุ๊ป A มักให้ความ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		สนับสนุนคนอื่น โดยเก็บอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัวของตัวเองเอาไว้ใน กรอบที่แน่นหนา ภายนอกดูเป็นคนสงบนิ่งและเยือกเย็น แต่ความรู้สึก ภายในนั้นอ่อนแรงและมีความทะนงมากที่สุดในบรรดากรุ๊ปเลือด ทั้งหมด

		<p>ดังนั้น ถ้ามีการกระบวนการทั่วไปในเรื่องศักดิ์ศรีและความท่านเช่น จะรู้สึกเจ็บปวดอย่างรุนแรง และระเบิดอารมณ์ออกมาอย่างโกรธจัด ด้วยเสียงอันดัง เมื่อยุ่งต่อหน้าบุคคลที่สาม จึงห้ามพูดถึงความผิดพลาดของหัวหน้า และห้ามแสดงความไม่เห็นด้วยหรือขัดแย้งกับหัวหน้าอย่างเด็ดขาด ถ้าต้องการแสดงความไม่เห็นด้วย ควรแสดงออกมาเมื่อยุ่งเพียง 2 คน ด้วยท่าทางที่อ่อนน้อมก้มตน เพื่อแสดงการขอโทษกับสิ่งที่ตัวเองพูด หัวหน้ากรุ๊ป B</p> <p>1. ควรหมั่นรายงานความเป็นไปของงานที่ได้รับมอบหมาย หัวหน้ากรุ๊ป B จะรักอิสระไม่ชอบการผูกมัด จึงมอบหมายงานให้ลูกน้องทำอย่างอิสระ แต่นิสัยด้านหนึ่งของคนกรุ๊ป B คือ ความขี้อิจฉา ดังนั้น การที่ลูกน้องทำงานเองทั้งหมดจนเสร็จเรียบร้อย โดยไม่รายงานข้อตอนความเป็นไปให้ทราบ จึงทำให้หัวหน้ากรุ๊ป B ไม่พอใจและอารมณ์เสียที่ลูกน้องมองไม่เห็นความสำคัญของตน ดังนั้น แม้หัวหน้ากรุ๊ป B บอกว่า "ช่วยทำให้หมดเลยนะ" ก็ตาม ลูกน้องควรจะรายงานผลความคืบหน้าของงานเป็นระยะๆ อันเป็นการแสดงออกถึงการให้ความสำคัญกับหัวหน้างานนั่นเอง 2. หมั่นเข้าหาและชื่นชมยกย่อง เพื่อให้มีอารมณ์ดี หัวหน้ากรุ๊ป B นั้nmักจะอารมณ์ดีขึ้น เมื่อได้รับคำชม หรือคำยกยอ ซึ่งถ้าหัวหน้ากรุ๊ป O หรือ A คงจะหันหน้าหนีด้วยความเลี่ยน แต่หัวหน้ากรุ๊ป B จะปลื้มกับคำชมหรือการยกยอเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการชื่นชมในความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นความสามารถที่โดดเด่นของคนกรุ๊ป B และจะเป็นจุดสำคัญในการอาชันะใจหัวหน้ากรุ๊ปนี้ที่ได้ผลเป็นอย่างดี 3. ประชาสัมพันธ์ตนเอง หัวหน้ากรุ๊ป B มักไม่ชอบความธรรมชาติ หรือรูปแบบธรรมชาติทั่ว ๆ ไป และมักจะคิดว่าการที่ลูกน้องดูเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบไปเสียทุกอย่างจนน่าเบื่อ จึงมักจะใช้การสนับ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>สนับนลูกน้องที่มีความดีนرنพายานำทำในสิ่งที่แปลกแหกแนวออกไป หัวหน้ากรุ๊ป B นั้nmักจะเข้าถึงความรู้สึกหรือความเป็นไปของลูกน้องได้ไม่ดีเท่าหัวหน้ากรุ๊ป A ดังนั้น วิธีเข้าหาหัวหน้ากรุ๊ป B ที่ดีกว่านี้คือ การประชาสัมพันธ์ตนเองโดยการแสดงให้เห็นถึง</p>

		ความสามารถที่โอดคเด่น
4	๖๐ เรื่องน่ารู้ใน หลวงของเรา	<p>วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ เป็นอีกหนึ่งวาระสำคัญของพสกนิกรชาวไทยทั้งประเทศ เพราะเป็นวันที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ฯ ทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๖๐ ปี...ทรงเป็นพระมหาปัตริย์ที่ทรงครองราชย์ยาวนานที่สุดในโลก และเพื่อร่วมเฉลิมฉลองโอกาสสำคัญยิ่งนี้ ทีมข่าวสตรีไทยรัฐ ได้ทำการรวบรวม ๖๐ เรื่องราวน่ารู้เกี่ยวกับในหลวงของเรา นำมาถ่ายทอดสู่สาธารณะ โดยครอบคลุมทั่วทุกด้าน ดังแต่พระราชประวัติ, พระราชกรณียกิจ สำคัญๆ รวมถึงเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยส่วนพระองค์ ๑) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเฉลิมพระ ปรมາกิไชยฯ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศ รามาธิบดี จักรินทุนดินทร สถาบันราชบริมนาดาบพิตร (๒) เสด็จพระราชสมภพ เมื่อวันจันทร์ ขึ้น ๑๗ ทำ เดือนอ้ายปีถะ จุลศักราช ๑๒๘๕ รัตนโกสินทร์ศก ๑๔๖ ทรงกับวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ ณ โรงพยาบาลเมนาท ออเบร์น เมืองเคนบริดจ์ รัฐแมสซาชู塞ตต์ ประเทศไทยหรืออเมริกา ซึ่งสมเด็จพระบรมราชชนกทรงศึกษาวิชาแพทย์อยู่ ๓) ทรงเป็นพระไorticองค์ที่สาม ทรงมีพระเยหยุภคินี ๑ พระองค์คือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิ瓦สราชนครินทร์ และสมเด็จพระบรมราชชนก ๔) พระศักดิ์ในต่างประเทศ (๔) เสด็จกลับประเทศไทยเป็นครั้งแรกพร้อมสมเด็จพระบรมราชชนก และสมเด็จพระบรมราชชนนี เมื่อพระชนม์ได้ ๑ ชั้นยา ในเดือนธันวาคม ๒๕๓๑ (๕) ทรงสัญเสียทูลกระหม่อมพ่อตั้งแต่ พระชนม์ไม่ถึง ๒ พรรษา โดยสมเด็จพระบรมราชชนกทรงพระปะรัว และเสด็จสำรวจด</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		ในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๓๒ (๖) ทรงศึกษาเล่าเรียนในต่างประเทศ ตลอดพระชนม์ชีพ เว้นแต่ในช่วงพระชนมพรรษา ๕ พรรษา ได้เสด็จเข้าศึกษาในโรงเรียนมาแตร์เคอี ๑ ปี ก่อนเสด็จไปประทับที่เมืองโลชานน์ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

		<p>(๗) ทรงจงการศึกษาชั้นประถมจากโรงเรียนเมียร์มงต์ เมืองโลชานน์, ชั้nmัธยมจากโรงเรียนเอกอัล นูแوال เดอ ลา ซีอิส โรมองด์ เมืองแซลลี ชูร โลชานน์ ต่อมาในปี ๒๔๘๑ ทรงสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนขัมนาส คลาสสิก กังโตนาล เมืองโลชานน์ ทรงได้รับประกาศนียบัตรทางอักษรศาสตร์ จากนั้น จึงทรงเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโลชานน์ โดยทรงเลือกแผนกวิทยาศาสตร์ (๙) เสด็จนิวัติ ประเทศไทยครั้งที่สอง วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๘๘ ขณะมีพระชนมพรรษา ๑๙ พรรษา (๕) เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอันนันท มหาดล เสด็จสรวงสัก ในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๔๘๘ คณะรัฐบาลได้กราบบังคมทูลอัญเชิญพระองค์เสด็จขึ้นทรงราชย์สืบสันตติวงศ์แทน แต่เนื่องจากยังทรงมีพระราชภารกิจด้านการศึกษา จึงเสด็จฯกลับประเทศไทย สวิตเซอร์แลนด์ เพื่อทรงศึกษาต่อค้านรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ (๑๐) ทรงเป็นพระมหาษัตริย์ไทยองค์ที่สอง หลังประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบทบสูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นระบบทบประชาริปไตย โดยมีพระมหาษัตริย์เป็นองค์พระปรมมุข (๑) ทรงหนึ้นกับหมื่นราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร ขิดาองค์ใหญ่ของหมื่นเจ้านักบุตรมงคล กิติยากร เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๘๒ (๑๒) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดพระราชพิธีราชาภิเษกสมรส ที่วังสาระปทุม ในวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๔๘๓ และมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ สถาปนา น.ร.ว.สิริกิติ์ กิติยากรขึ้นเป็นสมเด็จพระราชนีสิริกิติ์ และเป็นสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ในเดือนตุลา (๑๓) พระราชนิพิธีบรมราชาภิเษก มีขึ้นเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๘๓ ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ ในพระบรมมหาราชวัง ได้พระราชทานพระปฐมนิเทศราษฎร์ ทรงกล่าวว่า</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>เราจะปกรองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม (๑๔) ทรงมีพระราชบิชา ๓ พระองค์ และพระราชโ/orส ๑ พระองค์ โดยทุกพระองค์ประสูติที่เมืองไทย ยกเว้นพระราชบิชาองค์โ/or กือ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรวนวี ประสูติที่เมืองโลชานน์ ประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์ (๑๕) ทรงพระพนวช</p>

		<p>ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในพระบรมมหาราชวัง เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ และประทับจำพรรษา ณ พระตำหนักปืนใหญ่ วัดบวรนิเวศวิหาร เป็นเวลา ๑๕ วัน โดยทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และต่อมาได้โปรดเกล้าฯ สถาปนาพระอิสริยศักดิ์ขึ้นเป็นสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ (๖) เสด็จเยือนต่างประเทศเพื่อเจริญสัมพันธไมตรีเป็นครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๐๒ โดยเสด็จเยือนเวียดนามเป็นประเทศแรก และเสด็จเยือนแคนาดาเป็นประเทศสุดท้าย ในปี ๒๕๐๐ รวมทั้งสิ้น ๓๑ ครั้ง (๗) ประเทศไทยและนับแต่นั้นมา มีได้เสด็จออกพระราชานาจกรอีกหลาย ๑๗) การเสด็จเยือนต่างประเทศอย่างเป็นทางการยานานที่สุดกินเวลา ๗ เดือนเต็ม มีขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๓ โดยเสด็จเยือน ๑๔ ประเทศในภูมิภาคยุโรปและอเมริกา (๘) จตุรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ตั้งอยู่ที่เมืองเคนบริดจ์ รัฐแมสซาชูเซตต์ สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติและระลึกถึงความภาคภูมิใจของชาวเมืองเคนบริดจ์ ในฐานะที่เป็นเมืองเดียวของสหราชอาณาจักรที่เคยมีพระมหากรุณาธิคุณมากที่สุด ทรงขึ้นชื่อว่าเป็นอัครศิลปิน เพราะทรงเปี่ยมด้วยพระอันรุน្រิภาพหลายด้าน โดยทรงศึกษาด้วยพระองค์เองจากต่างๆ ในด้านจิตกรรม ทรงเริ่มสนใจพระทัยวัดวาพะ เมื่อพระชนมพรรษาได้ ๑๐ พรรษา และทรงวาดภาพอย่างจริงจัง เมื่อปี ๒๕๐๒ โดยมักจะทรงใช้เวลาในตอนค่ำหลังว่างจากพระราชกรณียกิจ แต่นับจากปี ๒๕๐๐ เป็นต้นมา ก็มีได้ทรงเขียนภาพอีกหลาย ๒๐) เมื่อปี ๒๕๒๕ ได้พระราชทานพระบรมราชนิรภัยให้เชิญภาพจิตกรรมฝีพระหัตถ์จำนวน ๔๙ ภาพ ไปจัดแสดง ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถือเป็นครั้งแรกของโลกที่พระมหากรุณาธิคุณ ซึ่งยังทรงดำรงศิริราชสมบัติอยู่ทรงแสดงภาพจิตกรรมในฐานะศิลปินเดียว (๙) ด้านประติมกรรมทรงศึกษากันค้วเทคโนโลยีการต่างๆ ทั้งงานปั้น, หล่อ และทำแม่พิมพ์งานประติมกรรมฝีพระหัตถ์แบบโลยกตัว เก็บรักษาที่ตู้บนพระตำหนักจิตลดา ให้ฐานพระราชวังคุ้มสิต มี ๒ ชิ้นคือ รูปปั้นผู้หญิงเปลือย</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		จำนวน ๔๙ ภาพ ไปจัดแสดง ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถือเป็นครั้งแรกของโลกที่พระมหากรุณาธิคุณ ซึ่งยังทรงดำรงศิริราชสมบัติอยู่ทรงแสดงภาพจิตกรรมในฐานะศิลปินเดียว (๙) ด้านประติมกรรมทรงศึกษากันค้วเทคโนโลยีการต่างๆ ทั้งงานปั้น, หล่อ และทำแม่พิมพ์งานประติมกรรมฝีพระหัตถ์แบบโลยกตัว เก็บรักษาที่ตู้บนพระตำหนักจิตลดา ให้ฐานพระราชวังคุ้มสิต มี ๒ ชิ้นคือ รูปปั้นผู้หญิงเปลือย

		นั่งคุกเข่า ปืนด้วยดินน้ำมัน และพระรูปปืนครึ่งพระองค์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ
5	Benchmark	<p>Benchmarking คืออะไร? เมื่อว่าจะมีการบอกที่มาที่ไปของคำๆ นี้จากหลายที่มา บ้างก็ว่า "มาจากทีมนักสำรวจพื้นที่ที่ต้องทำรอยตำหนิ หรือตอกหมุดรังวัดที่ดินบนก้อนหิน ด้านไม้ กำแพง หรือเสา เพื่อบอกระดับความสูงต่างของภูมิประเทศ (รอยตำหนินี้เรียกว่า Benchmark)" หรือบ้างก็ว่า "มาจากที่นั่งบนม้านั่งยาวของนักตกปลา(Bench) ครึ่งเมื่อตกปลาได้ ต่างก็จะนำปลาของตนมาวางเทียบขนาดและทำเครื่องหมาย(Marking) บนม้านั่ง (Bench) เพื่อ วัดว่าปลาของคนไหนด้วย-ยาวที่สุด" แต่ไม่ว่าจะมีที่มาอย่างไร คำว่า Benchmark ก็ล้วนแล้วแต่จะท่อนให้เห็นถึงการเปรียบเทียบระหว่างกัน เพื่อให้เห็นจุดแตกต่าง หรือ ช่องว่าง (Gap) ระหว่างสภาพ/ ความสามารถของตนเอง กับผู้ที่เหนือกว่า หรือเก่งกว่านั่นเองอย่างไรก็ตาม ความสำคัญของ BENCHMARKING นั้น ไม่ได้หมายความว่าการรับรู้ว่าตนเองอ่อนด้อย หรือห่างชั้นกว่าผู้ที่เก่งที่สุด (The Best) มา ก็อย่างไร แทนนั้น หากแต่ยังรวมไปถึงว่า The Best เหล่านั้นทำอย่างไร (How) จึงเก่งกาจ เช่นนั้น ได้ การเรียนรู้และพัฒนาจากผู้ที่เก่งกว่าเช่นนี้ จะทำให้ตนเองมี เป้าหมายที่ท้าทายและเป็นไปได้ (เพราะผู้ที่เก่งที่สุดเคยทำได้มาก่อน) ย้อมทำให้เกิดการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด จึงพอสรุปได้ว่า BENCHMARKING เป็นเครื่องมือ/ กลไกในการพัฒนา และนำไปสู่ การจัดการบริหารองค์กร หรือ หน่วยงานหรือกระบวนการ เพื่อวัด-เปรียบเทียบสมรรถนะของตนกับผู้ที่เก่งกว่าหรือเก่งที่สุด และเรียนรู้ วิธีการเพื่อก้าวสู่ความเป็น</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		ที่สุด หรือเหนือกว่าในด้านนั้นๆ ความหมายของ Benchmarking การทำ Benchmarking เริ่มเกิดที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี 2523 โดยเป็นกระบวนการบริหารธุรกิจ ที่มีกลยุทธ์เฉพาะตัว Benchmarking เป็นกระบวนการที่ได้จากการเรียนรู้จากผู้อื่น โดยการเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่นๆ ในส่วนต่างๆ ได้ โดยเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ที่ใช้ระยะเวลาดำเนินการระยะยาว อย่างมีระเบียบแบบแผน โดยมีตัววัด

		<p>ความก้าวหน้า ในแต่ละระยะเวลา ได้ Benchmarking process เป็นกลวิธี ที่เป็นประโยชน์ ในการปรับปรุงองค์กรทุกประเภท ทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชน Benchmarking เป็นกระบวนการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงของ องค์กร ในอันที่จะพิจารณาว่า มีสภาพใดบ้างที่จะสามารถปรับปรุงให้ดี ขึ้นกว่าเดิม และทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับองค์กรอื่น แล้วนำ ความรู้ที่ได้มาจัดการวางแผนการปรับปรุงองค์กรของเรา ให้มี ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลดีขึ้น หรืออาจมองว่า เป็นกระบวนการ การเปรียบเทียบองค์กรกับหน่วยงานอื่น ในด้านต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายที่ จะปรับปรุงให้ใกล้เคียง เพื่อเป็นผู้นำที่คนอื่นจะต้องใช้ราเป็น Benchmark ต่อไป การทำ Benchmarking อาจเริ่มตั้งแต่การตั้ง เป้าประสงค์ภายใน และหาวิธีการปรับปรุงกระบวนการ ให้ดีขึ้น โดย เทียบกับภายในองค์กรของตนเอง แต่การกระทำดังกล่าว ไม่อาจให้ ได้ผลดีนัก ถ้าไม่มีการเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่น ที่มีการพัฒนา ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการผลักดันตนเอง ให้ทัดเทียมกับคนอื่น หรือเท่ากับว่า เราได้เรียนรู้การทำงานจากคนอื่นทำไม่ดีด้วย BENCHMARKING เพราะหลักการของ BENCHMARKING สนับสนุนการ ไม่มีติดกับความสำเร็จในอดีต: คือ "ไม่มีเหตุผลใดที่จะ เชื่อว่า สิ่งที่เราทำนั้นดีที่สุด" เพราะหลักการของ BENCHMARKING ลดความหยิ่งพยอง ให้อ่อนตัว: โดยยอมรับว่า "เรามีบางด้านอ่อนด้อย กว่าผู้อื่น" คือ รู้ จุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง เพราะวิธีการของ BENCHMARKING ผลักดันให้เกิดความใส่ใจต่อโลกภายนอก: เปิดหู เปิดตาผู้บริหาร ให้ติดตาม ตรวจสอบ ฝ่าดู การเปลี่ยนแปลงของ ชุดที่ เรื่อง รายละเอียดเนื้อความ</p>
		<p>ภาวะแวดล้อมทั้งในเชิงที่เป็นโอกาสและภาวะคุกคาม รวมไปถึงการ เปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของคู่แข่ง เพราะวิธีการของ BENCHMARKING สร้างวัฒนธรรมในการยอมรับและเรียนรู้สิ่ง ใหม่ๆ อยู่เสมอ: การเรียนรู้และการพัฒนามิใช่เทคโนโลยี แต่เป็นงาน ประจำที่ต้องทำอยู่เสมอ ซึ่งการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน การ ฝึกอบรม การค้นคว้า การรับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญล้วนเป็นการ</p>

		<p>เรียนรู้ทั้งสิ้นเพรากระบวนการ BENCHMARKING ต้องวัดและเปรียบเทียบ: การวัดย่อมต้องมีความชัดเจน ว่าจะวัดอะไร การเปรียบเทียบย่อมต้องประเมินได้ นั่นย่อมหมายถึง การต้องอาศัยข้อเท็จจริงและข้อมูล (Face & Data) โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลเชิงปริมาณในการทำงาน มิใช่ประสบการณ์หรือความรู้สึกเพรา BENCHMARKING ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด: เพราะเป้าหมาย (Target) การพัฒนา มีความชัดเจนและท้าทาย (ผู้ที่เก่งกว่าหรือ เก่งที่สุด) วิธีการเดินทาง (Mean) สู่เป้าหมายเป็นไปได้ (มีผู้เคยลองและเคยได้ผลมาแล้ว) หรือการเรียนรู้จากผู้อื่น และการเดินตามเนินทางที่ควรเดิน ไม่ต้องเสียเวลา กับความผิดพลาด หรือหลงทาง เช่นนี้ ให้แลຍจะ ไม่ก้าวกระโดดขั้นตอนในการจัดทำ Benchmark 1. การกำหนดหัวข้อที่จะทำ Benchmark (Determine What to Benchmark) การวางแผน และพิจารณากำหนดหัวข้อที่จะทำ Benchmark โดยเปรียบเทียบกระบวนการ ในองค์กรภายใน กับ Benchmark ที่ต้องการเปรียบเทียบ เช่น ผลิตภัณฑ์ การบริการ การดำเนินงาน การสนับสนุนการดำเนินการ และกลวิธี เป็นต้น 2. การสร้างทีมงาน (Benchmarking Team) การจัดทีมงานนั้น ควรจะต้องเลือกมาจากหลายๆ ส่วนในองค์กร โดยมีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องกัน ที่จะเสริมให้ข้อมูล และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ได้ โดยมาจากหลายองค์ความรู้ รวมเข้าเป็นทีมเดียวกัน มีการฝึกอบรม และวางแผน การทำ Benchmark ร่วมกัน 3. ระบุผู้ร่วมทำ Benchmark (Identify Benchmarking Partners) โดยเริ่มจากค้นหาหน่วยงาน นอกองค์กรที่สามารถเป็นตัวอย่างที่ดี หรือประสบผลสำเร็จ ในด้าน</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ที่จะทำ Benchmark ด้วย (Competitive Benchmark) และพยายามหาเครือข่าย กับหน่วยงานอื่นๆ ที่มีแรงจูงใจเดียวกัน หรือกับองค์กรที่มีประสบการณ์ ในการจัดทำ Benchmark (Functional Benchmark) หรือแม้แต่การจำทำ Benchmark ในหน่วยงานเดียวกันเอง (Internal Benchmark) โดยเปรียบเทียบกระบวนการ ในองค์ของเรา กับ Benchmark อันนั้น 4. การเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล (Collecting</p>

		and Analysing Benchmarking Information)
--	--	---

ชุดข้อมูลความภาษาไทยขนาด 14 กิโลเมตร

ชุด	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
1	สั่ง	การปางก่อน มีพระเจ้าพรหมทัด(ท้าวยศวิมล) ครองเมืองพระมนตร(เมืองยศวิมล)พระเจ้าพรหมทัดมีมเหสีสององค์ มเหสีฝ่ายขวาชื่อพระนางจันทรเทวี (นางจันเทวี)มเหสีฝ่ายซ้าย

ท อง	<p>ชื่อพระนางสุวรรณจัมปากะ (นางจันทา) พระเจ้าพรหมทัต โปรดมเหสีฝ่ายซ้ายมาก ต่อมานเมเหลีทั้งสองทรงครรภ์ ให้การทำนายว่าบุตร ของมเหสีฝ่ายขวาเป็นชาย ส่วนมเหสีฝ่ายซ้าย เป็นหญิง พระนางสุวรรณจัมปากะรู้สึกเสียใจที่จะได้ชิดาแทนจะเป็นโ/orส และเกรงว่า พระนางจันทราราเทวีจะได้ดีกว่า จึงใส่ร้ายพระนางจันทราราเทวีจนพระเจ้าพรหมทัตทรงเชื่อ ขับไล่พระนางจันทราราเทวีออกจากพระราชวัง พระนางจันทราราเทวีเดินทางด้วยความ ยากลำบาก เมื่อถึงชายป่านาอกเมือง ขายตาสองคนสองสาวจีกชวนให้พักอยู่ด้วยโ/orสใน ครรภ์ของพระนางจันทราราเทวีเห็นความยากลำบากของพระมารดาจึงแปลงกายเป็นหนอย สังข์เพื่อไม่ให้พระมารดาต้องลำบากเลี้ยงดู เมื่อครบกำหนดคลอด พระนางจันทราราเทวีก คลอด โ/orสออกมานปีนหอยสังข์ ซึ่งพระนางกรีกให้ เลี้ยงดูเหมือนลูกมนุษย์วันหนึ่งพระ นางจันทราราเทวีออกจากบ้านไปช่วยตายายเก็บผักหักฟืน ลูกน้อยในหอยสังข์ก็ออกจากรุป หอยสังข์ช่วยปักควาดบ้านเรือน และหุงหาอาหารไว้ พ่อเสรีก็กัดลับเข้าไปในรูปหอยสังข์ ตามเดิม พระนางจันทราราเทวีเมื่อกัดลับมากก็แปลกใจว่า ไครมาช่วยทำงาน และเมื่อนาง จันทราราเทวีออกจากบ้านไป ลูกน้อยในหอยสังข์ก็จะออกมาราಶางบ้านให้เรียบร้อยทุก ครั้ง พระนางจันทราราเทวียกรู้ว่าเป็นไคร วันหนึ่งจึงทำทีออกจากบ้านไปป่าเช่นเคย แต่ แล้วก็ยังคงกลับมาที่บ้าน โ/orสในหอยสังข์ก็ออกมาราಶางบ้านพระนางจันทราราเทวีเห็น โ/orสเป็นมนุษย์ก็ดีใจ จึงทุบหอยสังข์เสียและกอด โ/orสด้วยความยินดี และตั้งชื่อให้ว่า " สังข์ทอง " เมื่อพระเจ้าพรหมทัตรู้ข่าวว่าพระนางจันทราราเทวีประสูติพระ โ/orสก็ยินดีจะรับ พระนางจันทราราเทวีกลับ พระนางสุวรรณจัมปากะเทวีริษยาจึงได้เท็จทูลว่าพระ โ/orสเดิม เป็นหอยสังข์ พระเจ้าพรหมทัต</p>
------	--

ชุ ด ค ที่	เรื่อง
	<p>ก็ทรงเชื่อเกรงจะเป็นกาลกิณีต่อบ้านเมือง จึงให้อำมาตย์จับพระนางจันทราราเทวีและลูก น้อยสังข์ทองใส่แพลงอยไป เมื่อแพลงออกทะเลเกิดพายุใหญ่แพแตก พระนางจันทรารา เทวีถูกคลื่นซัดคลอยไปติดที่ชายหาดเมืองมัทรายฎร์พระนางก็เดินทางซัดเซพเนจร ไป อาศัยบ้านเศรษฐีเมืองมัทรายฎร์ชื่อ ชนัญชัยเศรษฐีและทำหน้าที่เป็นแม่ครัว ฝ่ายพระ สังข์ทองนั้นจมน้ำลงไปยังนากพิกพ พระยานามมิจิตสงสารจึงเนรมิตเรือทอง แล้วอุ้ม พระสังข์ทองใส่ไว้ในเรือ เรือทองคลอยไปถึงเมืองยักษ์ซึ่งนางยักษ์พันธุรัตปกรองอยู่ นางยักษ์เห็นพระสังข์ทองในเรือทองเกิดความรักครรเอ็นดูจึงนำพระสังข์ทองมาเลี้ยงดู</p>

		<p>ในปราสาท และให้พี่เลี้ยงนางนنمแปลงร่างเป็นคนเพื่อมิให้พระสังข์ทรงหวาดกลัว พระสังข์ทรงก็เดินโถอยู่กับนางยักษ์พันธุรัตนางยักษ์พันธุรัตปกติจะต้องออกไปหาสัตว์ป่า กินเป็นอาหาร เมื่อนางออกไปป่าก็จะไปครั้งละสามวันหรือเจ็ดวัน ทุกครั้งที่ไปก็จะสั่ง พระสังข์ทรงว่าอย่าขึ้นไปเล่นบนปราสาทชั้นบน และในสวน พระสังข์ทรงก็เชื่อฟัง แต่ เมื่อโตเข็นกีกิດความสงสัยยกรู้วันหนึ่งเมื่อนางยักษ์พันธุรัตไปป่า พระสังข์ทรงก็แอบไปในสวนส่วนที่ห้ามໄວ เห็นกระดูกสัตว์และคนเป็นจำนวนมากที่นางยักษ์กินเนื้อแล้ว ทิ้งกระดูกไว้เป็นจำนวนมาก พระสังข์ทรง</p> <p>เห็นเช่นนั้นก็ตกใจ นึกว่ามารดาเลี้ยงเป็นยักษ์ก็รู้สึกหวาดกลัว และเมื่อเดินต่อไปเห็น บ่อเงินบ่อทองของสายตามพ่อพระสังทรงอาโนว่าก้อยู่ในบ่อเงิน ไปน้ำก็ถูกไลเป็นสีทอง พระสังข์ ทรงจึงลงไปอาบน้ำทั้งตัวร่างกายก็ถูกไลเป็นสีทองคงทน แล้วพระสังข์ทรงก็ขึ้นไปบน ปราสาทชั้นบน เห็นกระดูกปูเสาะป่า เกือกทองและพระบรรค์ พระสังข์ทรงเอกรา งะป่ามาสวมก็ถูกไลร่างเป็นเสาะป่า พอใส่เกือกทองก็รู้สึกว่าโลຍได้ พระสังข์ทรงจึง หยิบพระบรรค์แล้วเหาเหานอกจากเมืองยักษ์ และข้ามแม่น้ำไปยังเมืองตากศิลา ตกเย็น จึงพักอยู่ที่ศาลา rim นำฝ่ายนางยักษ์กลับมาไม่เห็นลูก และขึ้นไปที่ปราสาทชั้นบนเห็น เกราะรูปเสาะป่าเกือกทองและพระบรรค์หายไป รู้ทันทีว่า</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>พระสังข์ทรงรู้ว่าตนเป็นยักษ์แล้วหลบหนีไปทางจังหวะตามไป เมื่อถึงฝั่งน้ำเห็นพระสังข์ทรงพักอยู่ นางไม่สามารถเหาห้ามไปได้จึงร้องให้อ้อนวอนให้พระสังข์ทรงกลับไป พระสังข์ทรงยังหวาดกลัวจึงไม่ยอมกลับนางพันธุรัตเสียใจจนหัวใจแตกสลาย แต่ก่อนตายนางกีสอนมนต์หานี้อหาปลาให้พระสังข์ทรงแล้วนางกีลืนใจตาย พระสังข์ทรงรู้สึกเสียใจมาก หลังจากได้จัดเผาศพ นางยักษ์แล้ว พระสังข์ทรงก็เหาเดินทางไปเมืองพาราณสี และได้ไปอาศัยชาวบ้านช่วย เลี้ยงโโค พระสังข์ทรงตอนนี้รูปร่างเป็นเสาะป่า พากเด็กเลี้ยงโโคก็มาเล่นสนิทสนมกับ พระสังข์ทรงที่เมืองพาราณสีนี้เจ้าเมืองมีธิดา 7 องค์ เจ้าเมืองคิดจะให้พระธิดาทั้ง 7 องค์ ได้อภิเษกสมรส จึงมีรับสั่งให้ประกาศแก่เจ้าผู้กรองนครต่างๆ ให้ส่งโหรมาให้ พระธิดาเดือกพระธิดาทั้ง 6 องค์ก็เดือกได้เจ้าชายที่เหมาะสม แต่พระธิดาองค์สุดท้องชื่อร จนาไม่ยอมเลือกเจ้าชายองค์ใด เจ้าเมืองพาราณสีทรงกริ่วมากจึงประชดโดยให้อำมาย ไปประกาศให้ชายทุกคนในเมืองให้เข้ามาในวังให้พระราชธิดาเลือก พระสังข์ทรงใน</p>

		<p>รูปเจ้าป่ากีคุกเกณฑ์เข้ามาด้วย เมื่อนาง الرحمنอุกมาเลือกคู่ บุญบันดาลให้เห็นรูปปงของพระสังข์ทองแทนที่จะเป็นเจ้าป่า นางจึงเลือกเจ้าป่า เจ้าเมืองพาราณสีกริ่วมากขับไล่นาง الرحمنออกไปอยู่นอกเมืองเจ้าเมืองพาราณสีมีความแค้นเคืองเจ้าป่าคิดจะกำจัดเจ้องค์สำคัญให้เบย์ทั้งหกและเจ้าป่าไปหาเนื้อมากนละตัว ได้ร้ายมาไม่ได้จะถูกประหารชีวิต เจ้าป่าเข้าไปในป่าดอครูปเจ้าออกแล้วร่ายมนต์เรียกเนื้อ เนื้อทั้งหลายก็มาขออยู่ที่พระสังข์ทอง หากเบย์หาเนื้อทั้งวันก็ไม่ได้จนกระทั่งมาพบพระสังข์ทอง ซึ่งหากเบย์คิดว่าเป็นเทวตา หากเบย์ขอเนื้อจากพระสังข์ทอง พระสังข์ทองให้โดยอุดตดใบหนุนละหน่วย หากเบย์ก็ยอม ทั้งหมดก็แน่นื้อไปให้เจ้าเมืองพาราณสีเจ้าเมืองพาราณสีบังทำร้ายเจ้าป่าไม่ได้ก็แค้นใจจึงมีคำสั่งให้เบย์ทุกคนหาปลาไปถวาย พระสังข์ทองก็ถอดรูปเจ้าป่าแล้วร่ายมนต์เรียกปลา ปลาที่มาขอคบกับอยู่ที่พระสังข์ทองหากเบย์หาปลาไม่ได้ทั้งวันและเมื่อพบปลามาขออยู่ที่พระสังข์ทองก็กราบไหว้อ้อนวอนขอ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ปลา พระสังข์ทองยกให้โดยอุดตดปลายมูกหากเบย์คนละหน่วย แล้วหากเบย์กับเจ้าปานำปลาไปถวายเจ้าเมืองพาราณสีเจ้าเมืองพาราณสีขัดแย้งในที่ท่าอันตรายเจ้าป่าไม่ได้ก็เผาคิดหาวิธีการอื่นที่จะกำจัดเจ้าป่า พระอินทร์บนสารรค์ทราบถึงการคิดร้ายของเจ้าเมืองพาราณสีต่อเจ้าป่าจึงลงมาช่วย โดยเหล่าลงมาลองอยู่หน้าพระที่นั่งของเจ้าเมืองพาราณสี และกล่าวท้าทายว่าให้เจ้าเมืองพาราณสีหานคนดีมีฝีมือเท่าขึ้นมาตีคลีกับพระอินทร์บนอากาศได้จะยกราชสมบัติให้ แต่ก็ยังไม่มีผู้ใดมาอาสา นางมณฑาเทวีพระมหาเสี้ยงเจ้าเมืองพาราณสีจึงแอบไปหานาง الرحمن อ้อนวอนให้เจ้าป่าช่วย เจ้าป่าทรงสารทั้งสองนางจึงรับปาก และในวันที่เจ้าป่ากีคุกถอดรูปเป็นพระสังข์ทองใส่เกือกแก้วแหะขึ้นไปตีคลีกับพระอินทร์จนชนะ พระอินทร์ก็กลับไปบนสารรค์เจ้าเมืองพาราณสีดีพระทัยมากได้ขอโทยพระสังข์ทองและกราชสมบัติให้ตามสัญญา พระสังข์ทองขอลาไปตามหาพะนังจันทรเทวีก่อน พระสังข์ทองเดินทางไปตามเมืองต่างๆ จนกระทั่งมาถึงเมืองมัทรายภูร์ จึงไปสืบตามที่บ้านชนัญชัยเศรษฐีว่ารู้จักหญิงที่ชื่อจันทรเทวีหรือไม่ ชนัญชัยเศรษฐีบอกว่าไม่รู้จัก แต่ก็เชิญพระสังข์ทองอยู่</p>

		<p>รับประทานอาหาร พระสังข์ทองสังเกตว่าอาหารมีรส平淡ตชี้งผู้ทำจะต้องเป็นผู้ทำอาหารถวายพระเจ้าแผ่นดิน จึงขอพบแม่ครัวและซักถามประวัติกราบว่าเป็นพระนางจันทรเทวีจึงดีใจมาก และขออนัญชัยเศรษฐีที่จะรับพระมารดากลับไปพระสังข์ทอง ปักครองเมืองพาราณสีจนเจริญรุ่งเรือง กิติศพท์แพร่ไปยังนครอื่น ๆ จนถึงเมืองพระนคร ชาวเมืองพระนครก็อพยพมาอยู่เมืองพาราณสี เสนาอามาตย์เมืองพระนครจึงทูลเสอกพระเจ้าพรหมทัดว่าพระสังข์ทองพระราชนิรันดร์</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>โ/orสครองเมืองพาราณสีมีความสามารถทำให้รุ่งเรืองจึงเห็นสมควรที่จะยกเชิญพระสังข์ทองมาครองเมืองพระนครเพื่อสร้างความเจริญ พระเจ้าพรหมทัดเมื่อทรงทราบว่าพระโ/orสยังมีชีวิตอยู่และมีความสามารถก็ยินดี และสำนึกผิดให้อำมาตย์ผู้ใหญ่ไปเมืองพาราณสีและทูลเชิญพระสังข์ทองและพระนางจันทรเทวีกลับเมืองพระนคร พระสังข์ทองทรงสารพระบิดาจึงอ้อนวอนพระมารดาให้อภัยพระเจ้าพรหมทัดและเดินทางกลับเมืองพระนคร พระเจ้าพรหมทัดก้มอบราชสมบัติให้พระสังข์ทองปักครองบ้านเมืองเป็นสุขสืบมา</p>
2	นางสินธุส่อง	<p>ในการก่อหนี้มีเครย์จิคันหนึ่งมีชื่อเรียกว่า "นันท์" ดึงบ้านเรือนอยู่ในบ้านชื่อว่า "สนิทคาน" เป็นผู้ไม่มีลูกเลี้ยงครั้งหนึ่งนั้นที่เครย์จิคันรำพึงอยู่ในใจว่า "เราไม่มีลูกกับเขาเลยจำเป็นจะทำบุญแล้วอธิษฐานขอลูกบางที่จะสมประสงค์บ้าง" คิดดังนั้นแล้วก็หากล่วยได้สินสองผลทูลศรีจะไปวัดถวายก้าวบันทึกไว้ในบ้านของตนร้อยหกสิบหก แต่ก็ไม่ได้ลุกหนูง เนื่องจากเป็นคนผู้เฒ่าไม่สามารถเดินทางไปถึงสินสองคน (ตามเรื่องที่เล่ากันนางคนสุดท้องชื่อนางเกา) ส่องคนผัวเมียได้เลี้ยงลูกหนูงทั้งสินสองคนนั้น ทรัพย์สมบัติของตนร้อยหกสิบหก ทุกที่จันสินเนื้อประดาตัวบ่าวไฟก็พากันหนีหายไปตามกัน ในที่สุดสองผัวเมียนั้นก็ถึงแก่ยากจน ภายหลังนั้นที่เครย์จิคิดขัดใจว่าเป็นเพราะลูกหนูงสินสองคนนี้เองทำให้ตนยากจนลงจึงเอาลูกหนูงทั้งสินสองคนนั้นใส่เกวียนพาไปปล่อยเสียในป่า แล้วก็ขับเกวียนลอบหนีกลับบ้านเรือน โดยมิให้รู้ตัวส่วนนางสินสองคนเมื่อถูกปล่อยไว้ในป่า เช่นนั้น ต่างก็เที่ยวตามหาบิดาไปในที่ต่างๆ จนไปถึงสวนของ นางยักษ์ชื่อว่า สนธมาร ขณะนั้นนางยักษ์สนธมารมาเที่ยวเล่นอยู่ในสวน ครั้นได้เห็นนางสินสองเดินซัดเซมาดังนั้น ก็มีจิตรักใคร่ จึงพาไปเลี้ยงไว้เมื่อนั่งสาวยังดูทั้งสินสองคน วันนี้</p>

		พี่สาวใหญ่ได้เห็นนางยักษ์กินเนื้อคน จึงบอกแก่พวกรห้องๆ ว่า "พวกราฟากันมาอยู่ในสำนักของนางยักษ์เป็นแน่" แล้วก็เล่าความลับที่ตนได้เห็นมานั้นให้น้องสาวฟังทุกประการ พวกรห้องสาวได้ฟังก็ตกใจกลัว ครั้นเวลา nave ยักษ์ไม่อยู่ก็พา กันหนีไปทั้งสิบสองคน เมื่อนางยักษ์กลับมา
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>"ไม่เห็นนางสิบสองก็ออกติดตามไปล่าวนางสิบสองนั้นหนีไปได้ไม่สู้ไก่นัก ก็เห็นนางยักษ์ตามมา ต่างหากใจกลัวพากันวิ่งมาพบร้าง จึงอ่อนวนซ้างขอให้ช่วย ช้างจึงหาที่ซ่อนให้นางทั้งสิบสองคนนา ยักษ์เที่ยวตามหานางสิบสองไม่พบครั้นมาพบร้างนางจึงถามว่า "ช้าง เจ้าเห็นนางสิบสองมาทางนี้บ้างหรือไม่"</p> <p>ช้างตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษ์ก็กลับไป เมื่อนางสิบสองเห็นนางยักษ์ไปพื้นแล้วจึงออกจากที่ซ่อนแล้วพากันหนีต่อไป ไม่ช้านางยักษ์ก็ตามมาอีก นางสิบสองวิ่งมาพบร้าง ม้าก็หาที่ซ่อนให้ช่วยกัน นางยักษ์ไม่เห็นจึงถามม้าว่า "ม้า เจ้าเห็นนางสิบสองบ้างหรือไม่" ม้าตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษ์ก็กลับไปอีกฝ่ายนางสิบสองเห็นนางยักษ์ไปพื้นแล้วก็ออกจากที่ซ่อน พากันหนีต่อไป และนางยักษ์ก็ตามมาอีกนางสิบสองวิ่งมาพบร้าง โโค โโคกหัวที่ซ่อนให้ช่วยกันเมื่องนางยักษ์ไม่เห็นก็ถามโโคว่า "โโค เจ้าเห็นนางสิบสองบ้างหรือไม่" โโคตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษ์ก็กลับไปอีกครั้นแล้วนางสิบสองก็ออกจากที่ซ่อน เที่ยวคืนดันหนีไปตามบุญตามกรรมจนถึงเมืองกุตานคร เห็นดันไทรใหญ่ดันหนึ่งอยู่ริมสะใภ้กับพระนคร ต่างก็พากันขึ้นไปนั่งพักอยู่บนดันไทรนั้นรังนั้นเจ้าเมืองกุตานครทรงพระนามว่าพระเจ้ารถลิทธิราชพระองค์ได้ประทานหม้อน้ำทองแก่นางค่อมพาลีคนหนึ่งหรับตักน้ำสรงถวาย ครั้นถึงเวลา nave ค่อมก็ถือหม้อน้ำทองไปยังสารนั้นรักมีของนางสอดสองซึ่งตนนี้อยู่บนดันไทรนั้น นายล่องสว่างลงมาถูกตัวนางค่อมแล้ว งามเหมือนแสงทอง นางค่อมจึงสำคัญตัวว่า nave มีบุญมาสีกายเป็นสีทอง จดจำถึงป่านนั้น ไม่สมควรจะเป็นหญิงตักน้ำเลย ทำให้นางพระนงตัวถึงแก่โกรธแก้นทุบหม้อน้ำทองนั้นบุบสลายสิ้น ครั้นนางรู้สึกตนเห็นหม้อน้ำนั้นแตกเสียแล้ว จึงกลับมากราบทูลพระเจ้ารถลิทธิ์ พระเจ้ารถลิทธิ์ก็ประทานหม้อน้ำเงินให้ใหม่ นางค่อมก็นำไปยังสารนั้น และเมื่อเห็นด่วนงานคงามเหมือนคราวก่อนก็บันดาล โทสะขึ้นมา ทุบหม้อน้ำเงินนั้นเสียอีก แล้วกลับมากราบทูลพระเจ้ารถลิทธิ์พระเจ้ารถลิทธิ์ก็ประทานหม้อน้ำทำด้วยหนังให้ใหม่ นางค่อมก็ไปยัง</p>

ชุด ด. ที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>สาร เกิดเหตุชั่นนั้นอีก แต่คราวนี้นางทุบมือนั้นเท่าไหร่ก็ไม่แตก เพราะมือนั้นเป็น หนังส่วนนางสิบสองซึ่งอยู่บนต้นไทรแลเห็นนางค่อมทำดังนั้น ก็อดกลั้นหัวเราไม่ได้ จึงพากันหัวเราะขึ้น นางค่อมได้ยินเสียงหัวเราะจึงเงยหน้าขึ้นไปดู และเห็นนางสิบสอง คนนั่งอยู่บนต้นไทรใหญ่ มีรัศมีงดงาม ก็มีความประหลาดใจ รีบกลับมากราบถูลพระ เจ้ารถลิทธ์ให้ทรงพระเจ้ารถลิทธ์ได้ทรงทราบก็ประหลาดพระทัย จึงเสด็จออกจาก พระนครพร้อมด้วยราชบริพาร ครรัณได้ทอด พระเนตรเห็นนางสิบสองมีรูปโภมงคลตาม ดังนั้น มีพระทัยยินดีเป็นอันมากตรัสเรียกนางสิบสองให้ลงมาจากต้นไทร ทรงแซกไชร์ ได้ถามทราบความว่า นางสิบสองคนนั้นยังมีได้มีสามีก็โปรดทรงสั่งให้นำมารับเข้า ไปบัง พระราชนังค์สิบสองคน แล้วให้จัดการอภิเยาให้เป็นมเหสี มีการมหาราษสมโภช เอกเกริกทั่วพระนคร และนางสิบสองนั้นก็ได้เป็นมเหสี เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า รถลิทธ์เจ้าเมืองกุตานครตั้งแต่นั้นมาในมีช้านางบักย์สนธมารทราบว่า นางสิบสองซึ่ง หนีไปบังนั้นได้เป็นมเหสีของพระเจ้า รถลิทธ์ผู้ครองเมืองกุตานคร ก็มีความเคืองແเก็บยิ่งนัก จึงสำแดงฤทธิ์รีบออกจาก เมืองคงปุระ ไปบังเมืองกุตานครในทันใดนั้น ครรัณถึงต้นไทร ใหญ่ริมสระ นางจึงแปลง กายเป็นหญิงมนุษย์ มีรูปโภมงคลสวยงามยิ่งนัก มีรัศมีเปล่งปลั่งดังพระจันทร์เต็มดวง แล้วก็ ขึ้นไปบังบนต้นไทร ครรัณนางค่อม ไปตักน้ำที่สรระนั้น และเห็นรัศมีฉายลงเช่นก่อน และดู ขึ้นไปบนต้นไทรเห็นนางแปลงรูปคงตามเช่นนั้นก็รีบกลับไปกราบทูลพระเจ้ารถลิทธ์ว่า มีนางเทพธิดามาสถิตอยู่บนต้นไทรนั้น อีกพระเจ้ารถลิทธ์ได้ทรงทราบ ก็รีบเสด็จไป พร้อมด้วยราชบริพารครรัณ ได้ทอดพระเนตรเห็นนางมีรูปโภมงคลตามยิ่งกว่านางสิบสอง นั้นอีก ก็มีพระทัยยินดีตรัสเรียกนางให้ลงมาข้างล่างแล้วตรัส威名เรื่องราวของนาง ฝ่าย นางสนธมารก็แกล้งถูลด้วยมารยาหา เป็นหญิงพลัดบ้านเมืองมาและยังมีได้มีสามี ได้ ทรงฟังก็ยินดียิ่งนัก มีรับสั่งให้เจ้าพนักงานจัดวอท่องออกมารับนางเข้าไปบังพระราชนั่ว พร้อมด้วยกระบวนแห่เป็นเกียรติยศแล้วให้จัดการอภิเยาให้นางเป็น</p>
	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		อัครมเหสี และ โปรดปรานยิ่งกว่านางสิบสองนั้นอีกนางสนธมารนั้นมีใจปองร้ายนางสิบ

		<p>สองอยู่่สมอ ครั้นอยู่่มามิช้ากีแก่ลังทำเป็นไข่นอนครวญครางอยู่่บันแท่นบรรทมนาง กำนัลหึ้งหลายเห็นอาการดังนั้นกีพากันไปกราบทูลพระเจ้ารถสิทธิ์พระเจ้ารถสิทธิ์รับ เสเด็จไปยังห้องของนาง แล้วตรัส ตามด้วยความร้อนพระทัยว่า "น้องเป็นอะไรไป" นาง สันธมารแสร้งทูลว่า "หมื่นปันเป็นไข่" พระเจ้ารถสิทธิ์ทรงพระวิตกมาก มีรับสั่งให้หา หมอมาต่อกันลงланจัดการ ประกอบโอสสุตวาย หลายบ้าน และยกข่ายรักษาด้วยวิธีต่างๆ เติมความสามารถ แต่กี ไม่อาจรักษาโรคนางให้หายได้ ครั้นนางสันธมารสังเกตอาการพระสามีเห็นว่าหลงรัก นางจนง่วงงเพื่อที่แล้ว จึงแสร้งกราบทูลว่า "หมื่นปันนี้เจ็บมาก จะเอาโอสสุตวานาได้ นารักษาคงไม่หาย ถ้าโปรดกวักลูกตานางสินสองเสียได้มีโอไรแล้ว นั่นแหละจะหายได้ เป็นแน่แท้" พระเจ้ารถสิทธิ์ได้ทรงฟังดังนั้นกียิ่งสนใจ ด้วยความง่วงงหลงรักนางยก ปีนกำลัง กีทรงยอมตามคำของนางสันธมาร ตรัสเรียกนางสินสองเข้ามาฝ่า แล้วบังคับ ให้มานั่งเรียงกันเป็นลำดับส่วนนางสินสองนั่งพร้อมเพียงกัน เช่นนั้น กีลูกขึ้นไป กวักลูก ตาหึ้งคู่ของนางสินสองเสียทั้งสิ้น เนินไว้แต่นางสุดท้อง นางควักได้แต่ข้างเดียว จึง เหลืออยู่่อีกข้างหนึ่งครั้นแล้ว นางเอากลูกตาไปให้นางเมริผู้เป็นพิเศษของนาง ซึ่งอยู่่ที่เมือง คลบุรุนกร (นางเมรินั้นนางแห่งกีเรียกว่าเมรี) พอนางคัก กลูกตานางสินสองได้สมหวัง แล้ว นางกีหายประชวร โดยเร็ว ทำให้พระสามีทรงยินดีเป็นล้นพื้นเมื่อพระเจ้ารถสิทธิ์ เห็นนางสินสองตาบอดเช่นนั้นแล้วจึงรับสั่งให้อำมาตย์พาไปจังไว้ในอุโมงค์แล้วให้ปิด ประตูอุโมงค์เสีย นางสินสองกลุ้กขังอยู่่ในอุโมงค์นั้นมีครรภ์ไปทุกนา เมื่อครบกำหนด นางผู้พิทักษ์สินอีกด้วยก็คลอดบุตรออกมานี้เป็นลำดับกัน แต่ด้วยความอดอยากรเหลือที่จะ ทนทาน ทำให้เด็กที่คลอดมาตาย นางได้นิกพบเนื้อบุตรของตนออกแยกกันกิน เพื่อ ประทังความหิวไป วันละเล็กละน้อยดังนี้ตลอดมา ต่างประทังชีวิตอยู่่ด้วยภาพเนื้อบุตรดุจ นางยกมารด้วยกันทั้งนั้น</p>
ชุ ด ที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ส่วนนางน้องสุดท้อง ตาบอดข้างเดียวมีความคลาด และเมตตา ครั้นได้ส่วนแบ่งศพเนื้อบุตรของนางผู้พิทักษ์เหล่านั้นแจกให้ กีไม่กิน เก็บไว้ ครั้นต่อมามิช้า นางผู้พิทักษ์เนื้อบุตรของ นางกิน นางกีอาเนื้อบุตรของพิทักษ์ แยกให้พิทักษ์กินวันละเล็กละน้อย และนางอุดส่าห์ ถอน เลี้ยงบุตรของนางจนเติบใหญ่ ให้ชื่อว่า "รถเสน" หรือ "พระรถ" ครั้นพระรถเสนเจริญวัย ขึ้นสามารถคาดว่า "แม่จ้า ห้องที่เรารู้สึกว่าอะไร" มาคาดอุบอุ "เราเรียกว่าอุโมงค์"</p>

		บิดาของเจ้าสั่งให้บุดได้ แล้วให้แม่กับพี่ของแม่ผู้เป็นป้าของเจ้ามาอยู่ในอุโมงค์นี้ "พระรถเสน" ได้ฟังคำมารยาดาเล่าดังนั้นรู้สึกสงสารและเสียใจว่าเป็นหน้าที่ของตนจะต้องหาเลี้ยงมารยาดาและป้า จึงเกิดมีความมานะพยายามหาหนทางเลือกอดออกจากประตุอุโมงค์จนได้ร้าวกับว่า
3	วิธีชนชาติเจ้านายแต่ละกรุ๊ปเลือด! เนื่องจากหัวหน้าแต่ละคนต่างก็มีบุคลิกนิสัยที่ไม่เหมือนกัน วิธีการเข้าหากหัวหน้าแต่ละคนก็ขึ้นมแตกต่างกันเป็นธรรมชาติ วันนี้เรามีวิธีการเข้าหากหัวหน้า 3 ข้อ โดยดูจากแต่ละกรุ๊ปเลือด เพื่อท่านจะได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผน ปรับตัว และรู้ตัวว่าจะต้องเข้าทางไหน และก้าวสู่การอาชันะใจผู้เป็นหัวหน้าได้ง่ายขึ้น หัวหน้ากรุ๊ป O	<p>1. ต้องสานต่อความสัมพันธ์ด้านความไว้วางใจ หัวหน้ากรุ๊ป O มักชอบคนหาผู้คนด้วยความจริงใจ ไม่มีการปรุงแต่ง ดังนั้น ก่อนอื่นควรเปิดใจกว้างและขอคำปรึกษาหารือกับหัวหน้ากรุ๊ป O ในทุกเรื่องทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวรับรองได้ว่าหัวหน้ากรุ๊ป O ที่ชอบให้การคุยก่อนใจใส่คนอื่น จะต้องรับให้การปรึกษาราวกับเป็นพ่อแม่ของท่านที่เดียว แต่ถ้าหัวหน้าให้คำปรึกษาเสร็จแล้วก็เป็นอันจบเท่านั้น จะทำให้หัวหน้าไม่พอใจ เป็นอย่างยิ่งทั้งที่ดีควรรายงานผลจากการปฏิบัติตามคำแนะนำให้หัวหน้าทราบด้วยเป็นการสานต่อความสัมพันธ์ด้านความไว้วางใจให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น</p> <p>2. แสดงท่าทางขอรับการอบรมเชิงจากหัวหน้าหัวหน้ากรุ๊ป O ส่วนใหญ่จะชอบการให้คำแนะนำสั่งสอนคนอื่นเป็นอย่างมาก แต่ถ้าลูกน้องคนใดควรเวียนตามแต่เรื่องเก่าเรื่องเดิมจะทำ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
		ให้หัวหน้าคิดไปว่า "ลูกน้องไม่ได้ตั้งใจฟังคำแนะนำสั่งสอนเลย และจะปักใจลงไปว่าเป็นลูกน้องที่ใช่ไม่ได้" ในขณะขอรับคำแนะนำนั้น อย่าลืมแสดงความเคารพอย่างจริงใจเป็นอันขาด และถ้าลูกน้องเป็นฝ่ายอธิบายโน่นนี่ขึ้นมาบ้าง จะทำให้หัวหน้าอารมณ์เสียทันที แม้ในบ้างครั้งหัวหน้าซักจะพูดเลียกเดินอกเหนื้อไปจากเรื่องที่ถามจนเกินไป ลูกน้องก็ต้องดึงใจฟังเป็นอย่างดีด้วย 3. ค่อยปฏิบัติตามและแสดงให้เห็นความตั้งใจจริง "ทำงานพมนະ" หัวหน้ากรุ๊ป O ชอบที่จะค่อยให้ลูกน้องค่อยทำความตนเอง ดังนั้นลูกน้องควรทำความหัวหน้าตั้งแต่ด้านบนลง และต้องแสดงออกให้เห็นถึงความตั้งใจจริงด้วย เช่น ถ้ามีงานที่ต้องทำโดยไม่ได้พักผ่อนก็ต้องทำและแม่แต่การไปเที่ยวหรือดื่ม

	<p>สังสรุค์ก็ต้องคงอคิดตามไป แม้จะอยู่ดีก็ถึงเช้าก็ตามแหล่งนี้จะมีผลทำให้หัวหน้ากรุ๊ป O เริ่มมองเห็นว่า "คุณมีความตั้งใจจริง" และจะค่อยๆ พึงพอใจมากขึ้นตามลำดับ หัวหน้ากรุ๊ป A</p> <p>1. ทำงานอย่างประณีต หัวหน้ากรุ๊ป A ส่วนใหญ่จะชื่นชอบความสมบูรณ์แบบและต้องการลูกน้องที่ทำงานได้อย่างเพียบพร้อมสมบูรณ์แบบ ดังนั้น ถ้าต้องการให้หัวหน้ากรุ๊ป A หันมามองพิจารณาตนเองเป็นพิเศษ ต้องพยายามทำงานให้สมบูรณ์ที่สุด ซึ่งเป็นการ "พุดง่าย แต่ทำยาก" ดังนั้น อีกทางหนึ่งที่จะทำให้หัวหน้าหันมาพิจารณาตนเป็นคนพิเศษ ก็คือ ตั้งใจปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด สิ่งสำคัญที่สุด ก็คือ ต้องไม่ใจร้อน พยายามทำงานอย่างประณีตและหัวหน้ากรุ๊ป A ที่มีนิสัยระมัดระวังรอบคอบเสมอนั้น ไม่น่าที่จะขัดเยียดงานให้ลูกน้องทำงานเกินกำลังอยู่แล้ว ไม่ว่าอย่างไรก็ตามควรจะเตือนตนให้ทำงานให้มีคุณภาพเข้าไว้ ไม่ควรทำงานแบบสุกເเอกสารกินเด็ดขาด</p> <p>2. แสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน หัวหน้ากรุ๊ป A ส่วนใหญ่จะเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตของคนในโลกนี้ และมีความต้องการให้ลูกน้องมีจิตสำนึกในกฎระเบียบการทำงาน เช่นเดียวกับตน กับหัวหน้ากรุ๊ป A นั้นแทนที่จะoward ข้างบรรพคุณตนเองว่า "ผมมี"</p>
--	--

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ความสามารถหลายอย่าง" เปลี่ยนเป็นการแสดงให้เห็นความตั้งใจ "รับผิดชอบงานอย่างเต็มที่" จะดีกว่า หัวหน้ากรุ๊ป A ใช้ว่าจะค่อยจับผิดแต่ลูกน้องเท่านั้นถ้าลูกน้องมีอาการป่วยไข้ไม่สบาย จะแสดงความเมื่ำใจໄต่ตามด้วยความห่วงใยทันทีว่า "เป็นอะไรมะ" และให้การคุ้ยแลกเอาใจใส่อย่างอกเข้าใจ แต่การอ่ยคำ "ขอบคุณ" จากใจจริงก็เป็นสิ่งที่ทำให้หัวหน้ากรุ๊ป A พอยัง</p> <p>3. ห้ามทำในสิ่งที่กระทบกระเทือนถึงศักดิ์ศรีของหัวหน้า หัวหน้ากรุ๊ป A นักให้ความสนับสนุนคนอื่นโดยเก็บอารมณ์ความรู้สึก ส่วนตัวของตัวเองเอาไว้ในครอบที่แน่นหนา ภายนอกดูเป็นคนสงบนิ่งและเยือกเย็น แต่ความรู้สึกภายในนั้นอ่อนแรงและมีความทะนงมากที่สุดในบรรดากรุ๊ปเลือดทั้งหมด</p> <p>ดังนั้น ถ้ามีการกระทบกระแทกในเรื่องศักดิ์ศรีและความทะนงเข้า จะรู้สึกเจ็บปวดอย่างรุนแรง และระเบิดอารมณ์ออกมาย่างโกรธจัด ด้วยเสียงอันดัง เมื่ออู้ยู่ต่อหน้าบุคคลที่สาม จึงห้ามพูดถึงความ</p>

		<p>พิศพลาดของหัวหน้า และห้ามแสดงความไม่เห็นด้วยหรือขัดแย้งกับหัวหน้าอย่างเด็ดขาด ถ้าต้องการแสดงความไม่เห็นด้วย ควรแสดงออกมาเมื่ออยู่กันเพียง 2 คน ด้วยท่าทางที่อ่อนน้อมถ่อมตน เพื่อแสดงการขอโทษกับสิ่งที่ตัวเองพูด หัวหน้ากรุ๊ป B</p> <p>1. ภารมั่นรายงานความเป็นไปของงานที่ได้รับมอบหมายหัวหน้ากรุ๊ป B จะรักอิสระ ไม่ชอบการผูกมัด จึงมอบหมายงานให้ลูกน้องทำอย่างอิสระ แต่นิสัยด้านหนึ่งของคนกรุ๊ป B คือ ความปี้อิงนา ดังนั้น การที่ลูกน้องทำงานเองทั้งหมดจนเสร็จเรียบร้อย โดยไม่รายงานขึ้นตอนความเป็นไปให้ทราบ จึงทำให้หัวหน้ากรุ๊ป B ไม่พอใจและอารมณ์เสียที่ลูกน้องมองไม่เห็นความสำคัญของตน ดังนั้นแม้หัวหน้ากรุ๊ป B บอกว่า "ช่วยทำให้หมดเลยนะ" ก็ตาม ลูกน้องควรจะรายงานผลความคืบหน้าของงานเป็นระยะๆ อันเป็นการแสดงออกถึงการให้ความสำคัญกับหัวหน้างานนั่นเอง</p> <p>2. ภารมั่นเข้าหาและชี้่นชุมยกย่องเพื่อให้มีอารมณ์ดี หัวหน้ากรุ๊ป B</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>นั่นนักจะอารมณ์ดีขึ้น เมื่อได้รับคำชม หรือคำยกยอ ซึ่งถ้าหัวหน้ากรุ๊ป O หรือ A คงจะหันหน้าหันนิ้ด้วยความเลื่ယน แต่หัวหน้ากรุ๊ป B จะปลื้มกับคำชมหรือการยกยอเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการชี้่นชุมในความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นความสามารถที่โดดเด่นของคนกรุ๊ป B และจะเป็นจุดสำคัญในการอาชันะใจหัวหน้ากรุ๊ปนี้ที่ได้ผลเป็นอย่างดี 3. ประชาสัมพันธ์ตนเอง</p> <p>หัวหน้ากรุ๊ป B มักไม่ชอบความธรรมชาติ หรือรูปแบบธรรมชาติทั่ว ๆ ไป และมักจะคิดว่าการที่ลูกน้องคุยเรียบร้อยลูกต้องตามระเบียบไปเสียทุกอย่างจนน่าเบื่อ จึงมักจะใช้การสนับสนุnlูกน้องที่มีความดีนั้นรนพยายามทำในสิ่งที่แปลกແหวกแนวออกไป หัวหน้ากรุ๊ป B นั้น มักจะเข้าถึงความรู้สึกหรือความเป็นไปของลูกน้องได้ไม่ดีเท่าหัวหน้ากรุ๊ป A ดังนั้น วิธีเข้าหาหัวหน้ากรุ๊ป B ที่ดีอิกวิธีหนึ่ง คือ การประชาสัมพันธ์ตนเองโดยการแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่โดดเด่น และถ้ามีความคิดเห็นต่างจากหัวหน้าก็ควรพูดคุยกันให้ชัดเจน หัวหน้ากรุ๊ป B มักจะพอใจลูกน้องที่สามารถทำในสิ่งที่คน</p>

		<p>อีนทำไม่ได้ หัวหน้ากรุ๊ป AB 1. มีความสามารถในการทำงาน หัวหน้ากรุ๊ป AB จะชอบทำงานมากและจะชื่นชอบลูกน้องที่ทำงาน เร็ว แต่ไม่ได้ชอบคนที่มีความชัน เช่น คนปกติธรรมชาติที่ไม่รีบ หรือขึ้นตอนการทำงานไม่ใช่ปัญหา สิ่งสำคัญคือผลงาน นอกจากนี้ หัวหน้ากรุ๊ป AB จะชอบทำงานมากหมายความอย่างจิงมี จุดอ่อนอยู่ที่คำพูดที่ว่า "ผู้อินดิรับผิดชอบเรื่องนี้อย่างเต็มที่ครับ" ดังนั้น จึงทำให้หัวหน้ากรุ๊ป AB มีงานในความรับผิดชอบมากมาก เมื่อมีลูกน้องมาช่วยแบ่งเบาภาระความรับผิดชอบให้เบาบางลงบ้าง จึงจะรู้สึกสบายใจขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผลงานที่รับไปนั้นต้องออกมา ดีเสมอ เพราะหัวหน้ากรุ๊ป AB จะไม่สนใจลูกน้องที่ทำงานไม่เก่ง 2. อย่าเอาเวลางานไปใช้ในเรื่องส่วนตัวหัวหน้ากรุ๊ป AB จะแยกแยะ เรื่องงานกับเรื่องส่วนตัวออกจากกันโดยเด็ดขาด และไม่ชอบที่จะให้ ความสนใจสนมกับลูกน้องคนหนึ่งคนใดโดยเฉพาะ ทั้งยังไม่ชอบที่ จะรับฟังหรือช่วยแก้ปัญหาส่วนตัวของลูกน้อง จึงควรสร้าง</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ความสัมพันธ์อยู่ท่างๆ กับหัวหน้ากรุ๊ป AB จะดีกว่า และไม่ควรนำ เวลาไปใช้ในเรื่องส่วนตัว หัวหน้ากรุ๊ป AB จะโกรธมาก ถ้ารู้ว่า ลูกน้องนำเรื่องส่วนตัวเข้ามาปรึกษาหารือด้วย 3. ห้ามพูดโกหก หัวหน้ากรุ๊ป AB นั้นมีความรู้สึกไวในการรับรู้เรื่องความลูกต้อง จึง สามารถรับรู้ได้ทันทีว่าเรื่องที่พูดนั้นเป็นเรื่องจริงหรือเรื่องโกหก ดังนั้น ถ้าทำงานผิดพลาดขึ้นมาควรจะยอมรับผิดชอบอย่างซื่อสัตย์ การ จะเข้าหาหัวหน้ากรุ๊ป AB นั้นสิ่งที่สำคัญคือความจริงใจและความ ซื่อสัตย์</p> <p>อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติตนอย่างดีต่อกัน ด้วยท่าทีที่สร้างสรรค์ จริงใจ ไม่เส袈รัง ย่อمنนำมาซึ่งบรรยายกาศที่ดี ในกรณีนี้ก็ เช่นเดียวกัน ทุกแนวทางการปฏิบัตินั้น ต้องไม่เส袈รัง กระนั้นก็ตาม ต้องไม่ลืมว่า คน...ไม่ได้เป็นผลของกรุ๊ปเลือดอย่างเดียว คน...ยังเป็น ผลของการเลี้ยงดู การได้รับคำอบรมสั่งสอน การศึกษา การถูกปลูก สร้างทัศนคติที่สร้างสรรค์ ท่าทีในการมองมนุษย์ด้วยกันอย่างให้ เกียรติ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรมประจำใจของเข้าด้วย กรุ๊ปเลือด</p>

		เป็นเพียงหนึ่งในความเป็นคนของเขาเท่านั้น...ไม่ใช่ทั้งหมด แต่ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นต้องขึ้นกับตัวของคุณเองที่จะปฏิบัติอย่างไรด้วย นี่เป็นเพียงการแนะนำให้เพื่อไปปรับฟื้นเท่านั้นนะครับ
4	๖๐ เรื่องน่ารู้ในหลวงของเรา	วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ เป็นอีกหนึ่งวาระสำคัญของพสกนิกรชาไทยทั้งประเทศ เพราะเป็นวันที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๖๐ ปี...ทรงเป็นพระมหาปัจตริย์ที่ทรงครองราชย์ยาวนานที่สุดในโลก และเพื่อร่วมเฉลิมฉลองวโรกาสสำคัญยิ่งนี้ ทีมข่าวสตรีไทยรัฐ ได้ทำการรวบรวม ๖๐ เรื่องราวน่ารู้เกี่ยวกับในหลวงของเรา นำมาถ่ายทอดสู่สาธารณะ โดยครอบคลุมทั่วทุกด้าน ตั้งแต่พระราชประวัติ, พระราชกรณียกิจสำคัญ รวมถึงเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยส่วนพระองค์ ๑) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเฉลิมพระปรมາṇิไชยว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศ รามาธิบดี จักรีนฤบดินทร สยามมิตรชาบรมนาถ
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		บพิตร (๒) เสด็จพระราชสมภพ เมื่อวันจันทร์ ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือนอ้ายปีเก่า จุลศักราช ๒๕๘๕ รัตนโกสินทร์ศก ๑๔๖ ตรงกับวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๗๐ ณ โรงพยาบาลเมาน์ ออเบริน เมืองเคนบริดจ์ รัฐแมสซาชู塞ตต์ ประเทศไทยรัฐอเมริกา ซึ่งสมเด็จพระบรมราชชนกทรงศึกษาวิชาแพทย์อยู่ ๓) ทรงเป็นพระโอรสองค์ที่สาม ทรงมีพระชื่อสุกานิน ๑ พระองค์คือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชรั�沙树立นทร์ และสมเด็จพระบรมราชจูราธิราช ๑ พระองค์คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันท มหาดล ทุกพระองค์ประสูติในต่างประเทศ ๔) เสด็จกลับประเทศไทยเป็นครั้งแรกพร้อมสมเด็จพระบรมราชชนก และสมเด็จพระบรมราชชนนี เมื่อพระชนม์ได้ ๑ ชั้นษา ในเดือนธันวาคม ๒๕๗๑ ๕) ทรงสูญเสียทูลกระหม่อมพ่อตั้งแต่พระชนม์ไม่ถึง ๒ พรรษา โดยสมเด็จพระบรมราชชนกทรงพระประชวร และเสด็จสวรรคตในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๗๒ ๖) ทรงศึกษาแล่เรียนในต่างประเทศตลอดพระชนม์ชีพ เว้นแต่ในช่วงพระชนม์พระยา ๕ พระยา ได้

		<p>เสด็จเข้าศึกษาในโรงเรียนมาตร์เดอี ๑ ปี ก่อนเสด็จไปประทับที่เมืองโภชานน์ประเทศสวิตเซอร์แลนด์</p> <p>๓) ทรงจบการศึกษาชั้นประถมจากโรงเรียนเมียร์มองต์ เมืองโภชานน์, ชั้nmัธยมจากโรงเรียนเอกอัล นูแอล เดอ ลา ซีอิส โรงแรมค์ เมืองแซลลี ชูร โภชานน์ ต่อมาในปี ๒๔๘๐ ทรงสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนยมนาส คลาสสิก กังโตนาล เมืองโภชานน์ ทรงได้รับประกาศนียบัตรทางอักษรศาสตร์ จากนั้น จึงทรงเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโภชานน์ โดยทรงเลือกแผนกวิทยาศาสตร์ ๙) เสด็จนิวัติประเทศไทยครั้งที่สอง วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๘๘ ขณะมีพระชนมพรรษา ๑๘ พรรษา ๕) เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ อนันนทมหิดล เสด็จสำรวจ ในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๔๘๕ คณะรัฐบาลได้กราบบังคมถูลอัญเชิญพระองค์เสด็จขึ้นครองราชย์สืบต้นตติวงศ์แทน แต่เนื่องจากยังทรงมีพระราชภารกิจด้านการศึกษา จึงเสด็จจากลับประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เพื่อทรงศึกษาต่อด้าน</p>
--	--	--

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>รัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ ๑๐) ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ไทยองค์ที่สอง หลังประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองจากรัฐบาล สมบูรณ์ญาลีทิธิราชย์ เป็นระบบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์พระประมุข ๑๑) ทรงหมั่นกับหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร ชิตาองค์ใหญ่ของหม่อมเจ้ากั๊ตระมงคล กิติยากร เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๕๒ (๑๒) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดพระราชพิธีราชาภิเษกสมรส ที่วังสารปทุม ในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๕๓ และมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ สถาปนา ม.ร.ว.สิริกิติ์ กิติยากรขึ้นเป็นสมเด็จพระราชนีสิริกิติ์ และเป็นสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี ในพระราชพิธีบรมราชภิเษก ในเดือนต่อมา (๑๓) พระราชพิธีบรมราชภิเษก มีขึ้นเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๕๓ ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ ในพระบรมมหาราชวัง ได้พระราชทานพระปฐมบรมราชโองการว่า เราชาจะปกครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาว</p>

		<p>สยาม ๑๕) ทรงมีพระราชบัญชาติพระองค์ และพระราชโ岁以下 อรุณ ๑ พระองค์ โดยทุกพระองค์ประสูติที่เมืองไทย ยกเว้นพระราชบัญชาติองค์ ใดคือ สมเด็จ พระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนา พระราชนัดลักษณ์ ประสูติที่เมืองโภชานน์ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ๑๕) ทรง พระพนวช ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ใน พระบรมมหาราชวัง เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๔๕๕ และประทับจำ พระราชนัดลักษณ์ พระตัวหนักปืนหยา วัดบวรนิเวศวิหาร เป็นเวลา ๑๕ วัน โดยทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระนางเจ้า สิริกิติ์ พระบรมราชินี เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และต่อมา ได้โปรดเกล้าฯ สถาปนาพระอิสริยศักดิ์ขึ้นเป็นสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ ๖) เสด็จเยือนต่างประเทศเพื่อเจริญ สัมพันธไมตรีเป็นครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๐๒ โดยเสด็จเยือนเวียดนาม เป็นประเทศแรก และเสด็จเยือนแคนาดาเป็นประเทศสุดท้าย ในปี ๒๕๐๐ รวมทั้งสิ้น ๓๑ ครั้ง ๒๘ ประเทศ และนับแต่นั้นมา มีได้เสด็จ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ออกนอกราชอาณาจักรอีกเลย ๗) การเสด็จเยือนต่างประเทศ อย่างเป็นทางการยาวนานที่สุดกินเวลา ๙ เดือนเต็ม มีขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๓ โดยเสด็จเยือน ๑๔ ประเทศในภูมิภาคยุโรป และอเมริกา ๘) จตุรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ตั้งอยู่ที่ เมืองเคนบริดจ์ รัฐแมสซาชู塞ตต์ สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติ และ สะท้อนความภาคภูมิใจของชาวเมืองเคนบริดจ์ ในฐานะที่เป็นเมือง เดียวของสหราชอาณาจักรที่เคยมีพระมหากษัตริย์เสด็จพระราชสมภพ ๙) ทรงบินขึ้นชื่อว่าเป็นอัครศิลปิน เพราะทรงเปี่ยมด้วยพระอันริยาภาพ หลาบด้าน โดยทรงศึกษาด้วยพระองค์เองจากตำราต่างๆ ในด้าน^๙ จิตกรรม ทรงเริ่มสนใจหัวใจภาพ เมื่อพระชนมพรรษาได้ ๑๐ พรรษา และทรงวาดภาพอย่างจริงจัง เมื่อปี ๒๕๐๒ โดยมักจะทรง ใช้เวลาในตอนค่ำหลังว่างจากพระราชกรณียกิจ แต่นับจากปี ๒๕๐๐ เป็นต้นมา ก็มีได้ทรงเขียนภาพอีกเลย ๑๐) เมื่อปี ๒๕๒๕ ได้ พระราชทานพระบรมราชนุญาตให้เขียนภาพจิตกรรมฝีพระหัตถ์ จำนวน ๔๙ ภาพ ไปจัดแสดง ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์</p>

		<p>ถือเป็นครั้งแรกของโลกที่พระมหาภัตtriy ซึ่งขังทรงคำรังสิริราชสมบัติอยู่ ทรงแสดงภาพจิตกรรมในฐานะศิลปินเดียว (๒๑) ด้านประติมากรรม ทรงศึกษาค้นคว้าเทคนิควิธีการต่างๆ ทั้งงานปั้น, หล่อ และทำแม่พิมพ์ งานประติมากรรมฝิพระหัตถ์แบบลอยตัว เก็บรักษาที่ศูนย์บรรณาธิการจิตราวาสราชนครินทร์ วัดสุกุมาราม ชั้น ๒ ชื่อ รูปปั้นผู้หญิงเปลือยนั่งคูกเข่า ปั้นด้วยดินน้ำมัน และพระรูปปั้นคริสต์พระองค์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ (๒๒) โปรดการถ่ายรูปและถ่ายภาพยนตร์ เช่นเดียวกับสมเด็จพระบรมราชชนนี โดยทรงเป็นนักถ่ายรูปที่มีประปริชาสามารถยิ่ง ทรงจัดทำห้องมีคืนที่ชั้นล่างตีก์ทำการสถานีวิทยุ อ.ส. ภาพถ่ายฝิพระหัตถ์ส่วนใหญ่เป็นแบบลับพลันทันเหตุการณ์ ซึ่งทรงบันทึกไว้ระหว่างเดินทางไปตามสถานที่ต่างๆ (๒๓) ภาพถ่ายฝิพระหัตถ์ทุกภาพ จะทรงจัดให้มีหมายเลขประจำภาพ เช่น ภาพครอบครัว, พระราชพิธี, ภาพรายภูรที่มา斐ราวนถึงภูมิประเทศต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ</p>
--	--	---

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>(๒๔) ทุกครั้งที่เดินทางไปขึ้นสถานที่ใด จะทรงมีสิ่งของประจำพระองค์อยู่ ๓ สิ่งคือ แผนที่ ซึ่งทรงทำขึ้นเอง, กดล้องถ่ายรูป และดินสอที่มียางลบ โดยเวลาทำงานจะทรงใช้ยางลบเสมอเมื่อทรงพบเห็นอะไรมาก็จะทรงนิดเบี้ยนลงบนแผนที่ เช่นเดียวกับที่สมเด็จพระบรมราชชนนีทรงกระทำมาก่อน (๒๕) ทรงเคยประดิษฐ์ของเล่นด้วยพระองค์เอง เป็นเครื่องร่อน และเรือรบจำลอง (๒๖) ทรงเป็นพระมหาภัตtriy พระองค์แรกของโลก ที่ทรงได้รับลิทธิบัตรผลงานประดิษฐ์ กิด คันเกรียงกลเดิมอากาศที่ผิวน้ำหมุนช้าแบบทุ่นโลยกหรือ กังหันน้ำชัยพัฒนา เมื่อปี ๒๕๑๖ (๒๗) กีพ้า โปรดของพระองค์คือ แบดมินตัน, สกี และเรือใบ (๒๘) เมื่อปี ๒๕๐๓ ทรงต่อเรือใบที่ใช้งานได้จริงสำเร็จ เป็นเรือมาตรฐานสากลประเภท เอ็นเตอร์ไพรส์ คลาส พระราชทานซึ่งอ่าว ราชปะแตน และปล่อยเป็นป้อมฤกษ์ในคุน้ำรอบสวนจิตรลดาวิหาร (๒๙) ทรงต่อเรือใบพระที่นั่งด้วยพระองค์เองมาแล้วหลาย</p>

		<p>ดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติ ซึ่งจดทะเบียน ระดับนานาชาติประเภท Moth Class ที่ประเทศอังกฤษ ๓๐) นอกจากจะทรงโปรดเครื่องดนตรีเป่าทุกชนิดแล้ว ยังทรงกีตาร์และ เปียโนด้วย ทรงเป็นผู้นำด้านการประพันธ์เพลงสากลของเมืองไทย โดยได้รับการยกย่องให้มีความสามารถทางด้านดนตรีและซับซ้อนทำให้เกิดเสียงประสานที่ เข้มข้น ๓๑) เครื่องดนตรีชิ้นแรกที่ทรงซื้อคือ คลาริเน็ต เมื่อพระ ชนมพรรษา ๑๐ พรรษา ๓๒) ทรงพระราชนิพันธ์เพลงครั้งแรก เมื่อ พระชนมพรรษา ๑๙ พรรษา โดยเพลงพระราชนิพันธ์แรกคือ แสง เทียน และจนถึงขณะนี้ พระราชนิพันธ์เพลงไว้แล้ว ๔๗ เพลง ๓๓) เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๒๕ ทรงเริ่มใช้คอมพิวเตอร์พระราชนิพันธ์ คำร้องและโน๊ตเพลงครั้งแรก ๓๔) ทรงพระราชนิพันธ์เพลงประจำ มหาวิทยาลัยหลายแห่ง อาทิ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๓๕) ทรง ตั้งวงดนตรี อ.ส.วันศุกร์ ย่อมมาจากชื่อพระที่นั่งอัมพรสถาน</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
5	Benchmark	<p>Benchmarking คืออะไร? แม้ว่าจะมีการบอกที่มาที่ไปของคำๆ นี้จาก หลายที่มา บ้างก็ว่า "มาจากที่มนักสำรวจพื้นที่ที่ต้องการอย่างต่อเนื่อง หรือ ตอกหมุดรังวัดที่ดินบนก้อนหิน ต้นไม้ กำแพง หรือเสา เพื่อ บอกระดับความสูงต่ำของภูมิประเทศ (รอยต่อที่เหล่านี้เรียกว่า Benchmark)" หรือบ้างก็ว่า "มาจากที่นั่งบนม้านั่งขวางของนักตกปลา (Bench) ครั้งเมื่อตกปลาได้ตัวก็จะนำปลาของตนมาวางเทียบขนาด และทำเครื่องหมาย (Marking) บนม้านั่ง (Bench) เพื่อ วัดว่าปลาของ คนไหนตัวใหญ่-ยาวที่สุด" แต่ไม่ว่าจะมีที่มาอย่างไร คำว่า Benchmark ก็ล้วนแล้วแต่สะท้อนให้เห็นถึงการเปรียบเทียบระหว่าง กัน เพื่อให้เห็นชุดแตกต่าง หรือ ช่องว่าง (Gap) ระหว่างสภาพ/ ความสามารถของตนเอง กับผู้ที่เหนือกว่า หรือเก่งกว่าตนเอง อย่างไรก็ตาม ความสำคัญของ BENCHMARKING นั้นไม่ได้หยุด อยู่ที่การรับรู้ว่าตนเองอ่อนด้อย หรือห่างชั้นกว่าผู้ที่เก่งที่สุด (The Best) มากน้อยแค่ไหนเท่านั้น หากแต่ยังรวมไปถึงว่า The Best เหล่านั้นทำอย่างไร (How) จึงเก่งจากการเช่นนั้น ได้ การเรียนรู้และ</p>

		<p>พัฒนาจากผู้ที่เก่งกว่าชั้นนี้ จะทำให้ตนเองมีป้าหมายที่ท้าทายและเป็นไปได้ (เพราะผู้ที่เก่งที่สุดเคยทำได้มาก่อน) ย่อมทำให้เกิดการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด จึงพอสรุปได้ว่า BENCHMARKING เป็นเครื่องมือ/ กลไกในการพัฒนา และนำไปสู่การจัดการบริหารองค์กร หรือ หน่วยงานหรือกระบวนการงาน เพื่อวัด-เปรียบเทียบสมรรถนะของตนกับผู้ที่เก่งกว่าหรือเก่งที่สุด และเรียนรู้วิธีการเพื่อก้าวสู่ความเป็นที่สุด หรือเหนือกว่าในด้านนั้นๆ ความหมายของ Benchmarking การทำ Benchmarking เริ่มเกิดที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี 2523 โดยเป็นกระบวนการบริหารธุรกิจที่มีกลยุทธ์เฉพาะตัว Benchmark เป็นกระบวนการที่ได้จากการเรียนรู้จากผู้อื่น โดยการเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่นๆ ในส่วนต่างๆ ได้ โดยเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ที่ใช้ระยะเวลาดำเนินการระยะยาว อย่างมีระเบียบแบบแผน โดยมีตัววัดความก้าวหน้า ในแต่ละระยะเวลา ได้ Benchmark process เป็นกลวิธีที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุง</p>
--	--	---

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>องค์กรทุกประเภท ทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชน Benchmark เป็นกระบวนการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงขององค์กร ในอันที่จะพิจารณา ว่า มีสภาพใดบ้างที่จะสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม และทำการ วิเคราะห์เปรียบเทียบกับองค์กรอื่น แล้วนำความรู้ที่ได้มาจัดการวางแผน การปรับปรุงองค์กรของเรา ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ดีขึ้น หรืออาจมองว่า เป็นกระบวนการเปรียบเทียบองค์กรกับ หน่วยงานอื่น ในด้านต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะปรับปรุงให้ ใกล้เคียง เพื่อเป็นผู้นำที่คนอื่นจะต้องใช้เราเป็น Benchmark ต่อไป การทำ Benchmarking อาจเริ่มตั้งแต่การตั้งเป้าประสงค์ภายใน และ หาวิธีการปรับปรุงกระบวนการ ให้ดีขึ้น โดยเทียบกับภายในองค์กร ของตนเอง แต่การกระทำดังกล่าว ไม่อาจให้ได้ผลดีนัก ถ้าไม่มีการ เปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่น ที่มีการพัฒนาใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพื่อ เป็นการผลักดันตนเอง ให้ทัดเทียมกับคนอื่น หรือเท่ากับว่า เราได้ เรียนรู้การทำงานจากคนอื่น</p>

	<p>ทำไมต้อง BENCHMARKING</p> <p>because the basic principle of BENCHMARKING supports not being tied to past success: "there is no reason to believe that what we do is the best".</p> <p>because the basic principle of BENCHMARKING reduces the sense of fear of the unknown: by accepting that "we have some weaknesses compared to others".</p> <p>because the basic principle of BENCHMARKING promotes an open attitude towards the world outside: opening ears and eyes to monitor changes in the environment.</p> <p>because the basic principle of BENCHMARKING creates a culture of continuous improvement: accepting and learning from new situations and changes.</p>
--	--

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ความรู้ระหว่างกัน การฝึกอบรม การค้นคว้า การรับคำแนะนำจาก ผู้เชี่ยวชาญล้วนเป็นการเรียนรู้ทั้งล้วน</p> <p>เพราะกระบวนการ BENCHMARKING ต้องวัดและเปรียบเทียบ: การวัดย่อมต้องมีความชัดเจน ว่าจะวัดอะไร การเปรียบเทียบย่อม ต้องประเมินได้ นั่นย่อมหมายถึง การต้องอาศัยข้อเท็จจริงและข้อมูล (Face & Data) โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลเชิงปริมาณในการทำงาน นิใช่ประสบการณ์หรือความรู้สึก</p> <p>เพราะ BENCHMARKING ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด: เพราะเป้าหมาย (Target) การพัฒนา มีความชัดเจนและท้าทาย (ผู้ที่ เก่งกว่า หรือ เก่งที่สุด) วิธีการเดินทาง (Mean) ผู้ที่เป้าหมายเป็นไปได้ (มีผู้เคยทดลองและเคยได้ผลมาแล้ว) หรือการเรียนรู้จากผู้อื่น และ การเดินตามเฉพาะทางที่ควรเดิน ไม่ต้องเสียเวลา กับความผิดพลาด หรือหลงทาง เช่นนี้ ไหนเลยจะ ไม่ก้าวกระโดด</p>

		<p>ขั้นตอนในการจัดทำ Benchmark</p> <p>1. การกำหนดหัวข้อที่จะทำ Benchmark (Determine What to Benchmark) การวางแผน และพิจารณากำหนดหัวข้อที่จะทำ Benchmark โดยเปรียบเทียบกระบวนการ ในองค์กรภายใน กับ Benchmark ที่ต้องการเปรียบเทียบ เช่น ผลิตภัณฑ์ การบริการ การดำเนินงาน การสนับสนุนการดำเนินการ และกลวิธี เป็นต้น</p> <p>2. การสร้างทีมงาน (Benchmarking Team) การจัดทีมงานนี้ ควรจะต้องเลือกมาจากหลายๆ ส่วนในองค์กร โดยมีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องกัน ที่จะเสริมให้ข้อมูล และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ โดยมาจากการขององค์ความรู้ รวมเข้าเป็นทีมเดียวกัน มีการฝึกอบรม และวางแผนการทำ Benchmark ร่วมกัน</p> <p>3. ระบุผู้ร่วมทำ Benchmark (Identify Benchmarking Partners) โดยเริ่มจากค้นหาหน่วยงาน นอกองค์การที่สามารถเป็นตัวอย่างที่ดี หรือประสบผลสำเร็จในด้านที่จะทำ Benchmark ด้วย (Competitive</p>
--	--	--

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>Benchmarker) และพยายามหาเครือข่าย กับหน่วยงานอื่นๆ ที่มีแรงจูงใจเดียวกัน หรือกับองค์กรที่มีประสบการณ์ ในการจัดทำ Benchmark (Functional Benchmark) หรือแม้แต่การจัดทำ Benchmark ในหน่วยงานเดียวกันเอง (Internal Benchmark) โดยเปรียบเทียบกระบวนการ ในองค์ของเรา กับ Benchmark อันนั้น</p> <p>4. การเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล (Collecting and Analysing Benchmarking Information) ทำการเก็บข้อมูล และทำการวิจัย มีความจำเป็นที่ต้องทำ ก็คือ จะต้องวิเคราะห์และจดบันทึกกระบวนการภายในของเราว่า ที่เราจะเลือกทำ Benchmark กับผู้อื่น ซึ่งอาจใช้ข้อมูลจากเอกสารรายงาน Internet วารสารงานวิจัย การออกภาคสนาม การปรึกษาหารือ หรืออื่นๆ เพื่อทำการเปรียบเทียบ การเก็บข้อมูลขององค์กรต่างๆ อาจไม่อยู่ในรูปเดียวกัน ไม่สามารถนำมาใช้ได้ทันที อาจต้องปรับให้มีฐานอย่างเดียวกันก่อน จึงเปรียบเทียบภาพได้ถูกต้อง แล้วจึงวิเคราะห์หาวิธีการใหม่ ที่จะทำให้</p>

		<p>กระบวนการใหม่ของเรารู้ว่า Benchmark ที่ตั้งไว้</p> <p>5. การปฏิบัติการ (Taking Action) ทำการลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามแผนใหม่ที่วางไว้ โดยทำการนำเสนอข้อมูลที่ค้นพบ และหาแนวทางดำเนินการ เพื่อปรับปรุงกลวิธีดำเนินการ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และอาจต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแผนให้เข้ากับสถานการณ์ และให้เดินทางเข้าหา Benchmark ใหม่ ที่เรากำหนดไว้ การติดตามประเมินผล อาจต้องใช้วัดทั้งทางตรง และทางอ้อม มีองค์ความรู้ในวิธีการดำเนินการ เข้าสู่การเปลี่ยนแปลงใหม่ การทำ Benchmark นี้ เป็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกระบวนการ อย่างต่อเนื่อง เพื่อคงอยู่ในระดับที่กำหนดไว้ กลวิธีหลักในการทำ Benchmark</p> <p>1. ต้องชี้แนะให้ผู้บริหารระดับสูงรับทราบ และให้การสนับสนุน โครงการเสียก่อนให้ชัดเจน</p> <p>2. สามารถทราบผลที่จะเกิดขึ้นอย่างชัดเจน</p>
--	--	---

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>3. สามารถหาวิธีการทำงานต่างๆ ให้ดีขึ้น</p> <p>4. สร้างทีมงาน ที่ทำให้ความรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการ และกระบวนการที่จะพัฒนาให้ได้</p> <p>5. พยายามหาข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ทำ Benchmark จากแหล่งต่างๆ เท่าที่จะทำได้ ว่าเป็นประสงค์ให้ชัดเจน และสามารถลำดับความสำคัญของโครงการได้</p> <p>ข้อควรระวังในการใช้ BENCHMARKING</p> <p>1. อ่านเน้น BENCHMARKING เพียงแค่การวัดเปรียบเทียบ : ต้องเน้นผลจากการวัดเพื่อเรียนรู้และถ่ายทอดความรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการ หน่วยงาน/ องค์กร</p> <p>2. อ่านลืมที่จะเตรียมความพร้อมด้านข้อมูล : เนื่องจากการจะบรรลุการทำ BENCHMARKING ในขั้นแรกได้ ต้องรู้ว่าจะวัดสิ่งไหน ดังนั้น หากขาดข้อมูลเหล่านั้นไป ก็เป็นอันจบตั้งแต่เริ่ม จึงควรพิจารณา ความเป็นไปได้ของการ ได้มา และความคุ้มค่าของข้อมูล</p>

		<p>ด้วย</p> <p>3. อย่าลอกเดียนแบบการ BENCHMARKING ของคนอื่น : เพราะ กระบวนการ/ หน่วยงาน/องค์กรที่แตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมาย/ พันธ กิจ/ วิสัยทัศน์/ กลยุทธ์ที่ต่างกัน ย่อมมีการวัดเปรียบเทียบต่างกันด้วย</p>
--	--	---

